

17 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 2024

† ΚΥΡΙΑΚΗ Θ' ΛΟΥΚΑ

† Γρηγορίου ἐπισκόπου Νεοκαισαρείας (†270). Γενναδίου ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως (†471).

ᾠχος δ'. Ἐωθινὸν ι'.

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὸν Ἐξάψαλμον,

Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

ᾠχος $\frac{1}{2}$ Δι-Θ

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν ^ε ευ λο
γη με νος ο ερ χο ο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι
ου ^ε

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν ^ε ευ λο
γη με νος ο ερ χο ο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι
ου ^ε

Τὸ Ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον.

ᾠχος $\frac{1}{2}$ Δι-Θ

Τ ο φαι δρον της Α να στα σε ως κη ρυ γμα εκ του

Αγ γε λου μα θουσαι αι του Κυ ρι ου μα θη τρι αι
 και την προ γο νι κην α πο φα σιν α πορ ρι ι ψα
 σαι τοις Α πο στο λοις και χω με ναι ε λε γον ε σκυ
 λευ ται ο θα να τος η γε ρ θη Χρι στος ο Θε ος δω
 ρου με νος τω κο σμω το με γα ε λε ος

Δόξα. Τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου.

Ἦχος πλδ Γα ρ

Ε^{Γα} ν προ σευ χαις γρη γο ρων ταις των θαν μα των ερ γα
 σι αις εγκαρ τε ρων^{Νη} ε πω νυ μι αν ε κτη σω τα
 κα το ορ θω μα α τα^{Μ Γα} αλ λα προ σβεν ε Χρι στω τω
 Θε ω Πα τερ Γρη γο ρι ι ε^{Νη} φω τι σαι τας ψυ χας η
 μων μη πο τε υ πνω σω μεν εν α μαρ τι αις ει εις θα
 να α τον^{Μ Γα}

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ο δι η μας γεννη θεις εκ Παρ θε νου και σταυρω
 σιν υ πο μει να ασ α γα α θε^{Γα} ο θα να τω τον θα
 να τον σκυ λε ευ σας και ε γε ρ σιν δει ξας ως Θε ος μη πα

ρι δησους ε πλασας τη χει ει ρι σου ρει ξον την φι
λαν θρω πι ανσου ε λε η μον δε ξαι την τε κου σαν
σε Θε ο το ο κον πρε σβευ ου σαν υ περ η μων και
σω ωσον Σω τηρ ημων λα ον α πε γνω σμε ε νο ο ο ον

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

* * *

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

[Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἄμωμος]
Μετὰ τὴν ἀ' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος Δι-Θ.

A να βλε ψασαι του τα φου την ει σο δον και
την φλο γα του Αγ γε λουμη φε ρουσαι αι μυ ρο φο
ροι συν τρο μω ε ξι στα ντο λε γσσαι α ρα ε κλα
πη ο τω λη στη α νοι ξασπα ρα δει σον α ρα η γε
ρθη ο και προ πα θςκη ρυ ξαστην ε γε ρσιν α λη θως
α νε στη Χριστος ο Θε ος τοις εν Α δη πα ρε χων ζω
ην και α να στα σιν

Ἦχος 1/2 Δι. ο

Δόξα.

Εκου σι α σου ουβου λη Σταυ ρον υ πε μεινας Σω
τηρ και εν μνη μα τι ι και νω αν θρω ποι ε θεν το θνη
τοι τον δι α λο γου τα πε ρα τα συ στη σα με ε
νον ο θεν δεσ μεν θεις ο αλ λο ο τρι ι ος θα νατος
δει νω ως ε σκυ λε ευ ε ε το και οι εν Α δη
α παντες ε κραυ γα α ζον τη ζω η φο ρω ε γερ σει ει
σου Χρι στο ος α νε ε ε στη ο ζω ω ο δο ο ο της
με νων εις τους αι ω ω ω ω νας

Και νυν. Θεοτοχίον.

Ἦχος 1/2 Δι. ο

Το απ αι ω νος α πο κρυ φον και Αγ γε λοις α γνω
στον μυστη ρι ον δι α σου Θε ο το κε τοις ε πι
γης πε φα νε ρω ται Θε ος εν α συ γ χυ τω ε νω σει
σαρ κου με νος και Σταυ ρον ε κου σι ως υ περ η μων
κα τα δε ξα με νος δι ου α να στη σας τον πρω το

πλαστον ε σωσεν εκ θα να του τας ψυ χας η μω ω
ων

Μετὰ τὴν β΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

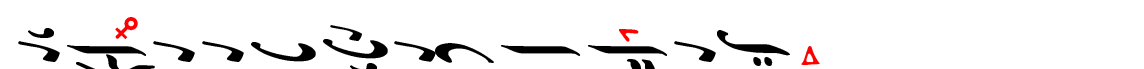
Ἦχος Δι-Θ

Ανε στησως α θα να τος α πο του Α δου Σω
τηρ συ νη γει ρας τον κο σμον σου τη Α να στα σει τη
ση Χρι στε ο Θε ος η μων ε θραυ σας ε νι σχυ ι του
θα να του το κρα τος ε δει ξας ε λε η μον την Α
να στα σιν πα σι δι ο σε και δο ξα ζο μεν μο νε φι
λανθρω πε

Ἦχος Δι-Θ

Δόξα.

Εκ των α νω κα α τελ θων των υ ψω μα των Γα βρι
ηλ και τη πε τρα προ σελ θων εν θα η πε τρα της ζω
ης λευ χει μο νων α νε κραυ γα ζε ταις κλαι ου ου ου
σαις παυ σα σθε υ μεις της θρη νω ωδους κραυ γης ε χου
σαι α ει το ευ συμ πα α θη η τον ον γαρ ζη τει τε

 κλαιου ουσαι θαρ σει τε ως α λη θως ε ξε γη η γε ερ

 ται αι δι ο ο βο α α α τε τοις Α α πο στο ο ο

 λοις ο τι α νε στη ο Κυ υ ρι ος

Καὶ νῦν. Θεοτοχίον.

Κ α τε πλα γη σαν Α γνη παν τες Α γ γε λων οι χο
 ροι το μυ στη ρι ον της σης κυ ο φο ρι ας το
 φρικτον πως ο τα παν τα συ νε χων νευ μα τι μο ο
 ο νω αγ κα λαις ως βρο τος ταις σαις συ νε χε ται και
 δε χε ται αρ χην ο προ αι ω ω νι ι ος και γα
 λου χει ται συ μπα σαν ο τρε φων πνο ην α φα τω χρη στο
 ο τη η τι και σε ε ως ο ο ο ντως Θε ου ου Μη τε ε
 ε ρα ευ φη μου ντες δο ξα α α α ζου σι

Εὐλογητάρια σύντομα, Ἦχος π̣ᾠ̣ Κε ρ

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι
 και ω μα τα σθ

Τ ων Α γγε ε λων ο δη η μος κα τε πλα α γη

ο ρω ων σε εν νεκροις λο γι σθεντα τϑ θα να α
τϑ δε Σω ω τερ την ι σχυ υν κα θε λο ον τα και συν
ε αυ τω τον Α δαμ ε γει ραν τα και εξ α δϑ
παν τας ε λευ θε ρω ω σα αν τα

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι
και ω μα τα σϑ

Τι τα μυ ρα συμ πα θως τοις δα κρυ σι ω μα θη
τρι αι κιο να τε ο α ζραπτων εν τω τα φω Α
γγε λος προ σε φθεγγετο ταις μυ ρο φοροις ι δε τε υ
μεις τον τα α φον και η σθη τε ο Σω τηρ γαρ ε
ξα νε ε στη τϑ μνη μα α τος

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι
και ω μα τα σϑ

Αι ανρω ι μυ ρο φο ροι ε δρα μον προς το μνη
μα σϑ θρη νο λο γϑσαι αλλ ε πε στη προς αυ τας ο
Α γγε λος και ει ει πε θρη νϑ ο και ρος πε παυ ται

μη κλαιε τε^{u q} την αναστασιν δε Αποστολοις ει ει

παα τε^{u q}

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι

και ω μα τα σθ^{u q}

Μυ ρο φο ο ροι γυ ναι αι κες με τα μυ υρων

ελ θσ ς σαι προς το μνη η μα σθ Σω τερ^{u q} εν η χσ ς εν

το Α γγε ε λσ προς αυ τα ασ φθε γγο με ε νσ τι με

τα νε κρων τον ζωων τα λο γι ζε σθε^{u q} ως Θε ος

γαρ ε ξα νε ε στη τσ μνη η μα α τος^{u q}

Δο ξα Πα τρι ι και Υι ω^{v' 22} και Α γι ω Πνευ μα

τι^{u q}

Προ σκυ νσ ς μεν Πα τε ε ρα και τον τσ ς τσ

Υι ο ον τε και το Α α γι ον Πνευ μα^{u q} την α γι ι

αν Τρι α α δα εν μι α α τη ου σι ι α συν τοις

Σε ρα φειμ κρα ζον τεσ το Α α γι ος Α γι ος^{u q} Α

γι ος ει Κυ ρι ι ε^{u q}

Κ αι νυ υν και α ει και εις τς αι ω ναςτων

αι ω νων α μην ^{u q}

Ζ ω ο δο ο την τε κς ς σα ε λυ τρωω σω Παρ

θε ε νε τον Α δα αμ α μαρ τι ας ^{u q} χαρ μο νη ην δε

τη Ε ευ α α ντι λυ υ πης πα ρε ε σχες ρευ σαν τα

ζω ης ^{v' 22} ι θυ νε προς ταυ την δε ^{u q} ο εκ σς σαρκω θεις

Θε ος και αν θρω ω πος ^{u q}

Α λλη λς ι α Α λλη λς ι α ^{v' 22} Α λλη λς

ι α δο ο ξα σοι ο Θε ος ^{u q} (δισ)

Τὸ τρίτον

Α λλη λς ι α Α λλη λς ι α ^{v' 22} Α λλη

λς ς ι ι α δο ο ξα σοι ο Θε ο ο ο ο ο ος ^{χ u q}

Εὐλογητάρια ἀργοσύντομα,
κυρ-Πέτρου Πελοποννησίου τοῦ Λαμπαδαρίου.
Τὰ λεγόμενα καὶ Ἀγιορείτικα.

Ἦχος π̣ᾶ̣ Κε ρ

Ε υ λο γη το ος ει Κυ υ ρι ι ε δι δα

ξο ο ο ον με τα α δι ι ι και ω μα τα α α

α σϛ ^υ₉

T ω ω ω ω ν Α α γγε ε ε λω ω ν ο δη η
η μος ^{ν'}₂₂ κα τε πλα γη ο ρω ω ω ν σε ^{ν'}₂₂ ε εν νε ε
κροι οι οις λο γι σθεε ε ε ντα ^υ₉ τϛ θα να
τϛ ϛ δε ε Σω ω ω τε ρ τη η ν ι ι σχυ υ υ υ ν
κα θε λο ο ο ο ντα ^υ₉ και αι συν ε ε α αυ
τω ^{ν'}₂₂ το ο ν Α δα μ ε γει ει ρα α α ντα ^υ₉
και εξ α δϛ πα α α ντας ε ε λε ευ θε ρω ω
ω σα α α ντα ^υ₉

E υ λο γη το ος ει Κυ υ ρι ι ε δι δα
ξο ο ο ο ν με τα α δι ι ι και ω μα τα α α

α σϛ ^υ₉

T ι ι ι ι τα α μν υ υ ρα ^υ₉ συμ πα θως τοι
οις δα α κρυ υ σιν ω ω μα α θη η η τρι αι
κι ρ να α α α τε ^υ₉ ο ο α στρα α α πτων ^{ν'}₂₂
εν τω τα φω α α γγε ε λος ^{ν'}₂₂ προ σε φθε ε γγε ε

το ο ο ταις μυ ρο φο ο ο ροις ι ι δε
τε ε υ υ μει εις τον τα α α φον και η η σθη η
η τε ο Σω τη η η ρ γαρ ε ξα νε ε ε στη η τϛ
μνη η η μα α α τος

Ευ λο γη το ος ει Κυ υ ρι ι ε δι δα
ξο ο ο ον με τα α δι ι ι και ω μα τα α α
α σϛ

Λι ι α αν πρω ω ω ι μυ ρο
φο ο ροι ε δρα α μον προς το μνη η μα α
σϛ θρη νο λο γϛ ϛ ϛ ϛ σαι αλλ ε πε
στη η προς α αυ τας ο ο Α α α γγε λος και
ει ει ει ει πε θρη η νϛ ο ο και αι ρος πε
ε παν ται μη κλαι αι ε ε ε τε την α να
α α στα σι ιν δε α πο ο στο ο λοις ει ει
ει πα α α α τε

Ευ λο γη το ος ει Κυ υ ρι ι ε δι δα

ξο ο ο ον με τα α δι ι ι και ω μα τα α α

α σθ ^υ₉

M υ υ υ υ ρο ο φο ο ο ροι οι γυ ναι

αι αι κες ^υ₂₂ με τα μυ ρωνελ θσ ς ς σαι προ ος

το ο μνη η η η μα σου Σω ω ω τερ ^υ₉ ε νη

χσ ς ντο Α γγε ε ε λσ ^υ₂₂ προς αυ τας φθε γγο

με ε ε νσ τι με τα α νε ε κρω ω ων τον ζω

ω ω ντα λο γι ι ζε ε ε σθε ^υ₉ ως Θε ο ο ος

γαρ ε ξα νε ε ε στη η τσ μνη η η μα α α α

τος ^υ₉

Δ ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι και αι Υι υι ω και

αι Α γι ω Πνε ευ μα α α τι ^υ₉

Π ρο ο ο ο σκυ υ νσ ς ς με εν Πα τε

ε ε ρα ^υ₂₂ και τον τσ τσ Υι ο ο ον τε και αι το ο

Α α α α γι ον Πνε ε ε ευ μα ^υ₉ τη η η ην

Α α γι ι ι αν Τρι α α α δα εν μι α τη

8 σι ι ι α ²² συν τοις Σε ε ρα α φιμ ²² κρα α

ζο ο ντες το Α α α γι ος Α α γι ι ι ος ⁹

Α α γι ι ο ος ει Κυ υ υ ρι ι ι ι ε ⁹

Κ αι νυ υ υν και α α ει ²² και εις τς αι

ω ω νας τω ων αι ω ω ω νων α α μην ⁹

Ζ ω ω ω ω ο ο δο ο ο την τε κς 8 8

σα ²² τον Α δαμ α μαρ τι ας ε ε λυ υ τρω ω

ω σω Παρ θε ε ε ε νε ⁹ χα αρ μο νη η ην

δε τη η Ε ε ε ευ α ²² α α ντι ι λυ υ υ υ

πης πα ρε ε ε ε σχες ⁹ ρευ σα ντα α ζω ω ης ²²

ι ι θυ νε προς τα αυ τη η ην δε ⁹ ο εκ

σς 8 8 σαρκω θει εις Θε ε ο ος και α α αν

θρω ω ω πος ⁹

Α λλη λ8 ι α Α λλη λ8 8 ι ι α Α

λλη λ8 8 ι ι α δο ο ο ξα σοι ο ο Θε ε

ε ος ⁹

Τὸ τρίτον.

A λλη λϑ ι α A λλη λϑ ϑ ι ι α A
λλη λϑ ϑ ι ι α δο ξα α σοι οι οι ο Θε ε ο ο
ο ο ος

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι ηὐλόγηταί Σου...

***

ΥΠΑΚΟΗ, ΑΝΑΒΑΘΜΟΙ, ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Ἡ Ὑπακοή. Ἦχος δ'.

Τὰ τῆς σῆς παραδόξου ἐγέρσεως, προδραμοῦσαι αἱ Μυροφόροι, τοῖς Ἀποστόλοις ἐκήρυττον Χριστέ, ὅτι ἀνέστης ὡς Θεός, παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Οἱ Ἀναβαθμοί.

Ἦχος $\frac{1}{2}$ Βου $\frac{3}{2}$

Ἀντίφωνον Α

E κ νε ο τη τος μου πολ λα πο λε μει με πα α
θη αλλ αυ τος αν τι λα βου και σω σον Σω τηρ μου

O ι μι σουντες Σι ων αι σχυνθη τε α πο του Κυ
ρι ου ως χορ τος γαρ πυ ρι ε σε σθε α πε ξη ραμ
με νοι

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευμα
τι Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας τον αι

ω νων α μην ^ε_χ

A γι ω Πνευμα τι πα σα ψυ χη ζω ου ουται ^ε_χ

και κα θαρ σει υ ψου ται λαμ πρυ νε ται ^ε_χ τη Τρι α

δι κη Μο να α δι ι ε ρο κρυ φι ι ως ^ε_χ

Ἀντίφωνον Β

E κε κρα ξα σοι Κυ ρι ε θερ μως εκ βα α

θους ψυ χης μου ^ε_χ κα μοι γε νε σθω προς υ πα κο ην τα

θει ει α σου ω ω τα ^ε_χ

E πι τον Κυ ρι ον ελ πι ι δα πας τις κε κτη

με νος ^ε_χ υ ψη λο τε ρος ε στι παν των των λυ που ουν

των ^ε_χ

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και A γι ω Πνευμα

τι ^ε_χ Και νυν και α ^ε_χ ει καιεις τους αι ω νας τον αι

ω νων α μην ^ε_χ

A γι ω Πνευ μα τι α να βλυ υ ζει τα της χα

α ρι τος ρει ει θρα αρ δευ ο ον τα α πα σα ντην κτι

ι σιν προς ζω ο γο νι ι αν ^ε_{7x}

Ἀντίφωνον Γ

Η καρ δι α μου προς σε Λο γε υ ψω θη τω ^ε_{7x} και

ου δεν θελ ξει με των του κο ο σμου τερ πνων προς χα

μαι ζη λι αν ^ε_{7x}

Ε πι την μη τε ρα αυ του ως ε χει τις στο ρη ν

^ε_{7x} ε πι τω Κυ ρι ω θερ μο τε ρον φι λ τρον χρε ω στου

μεν ^ε_{7x}

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα

τι ^ε_{7x} Και νυν και α ^ε_{7x} ει και εις τους αι ω νας τον αι

ω νων α μην ^ε_{7x}

Α γι ω Πνευ μα τι θε ο γνω σι ας πλου τος ^ε_{7x}

θε ω ρι ας και σο φι ας ^π₉ παν τα γαρ εν του τω τα

πα τρω α δο γ μα τα ο Λο γος εκ κα λυ πτει ^ε_{7x}

Προχείμενον.

Α να στα Κυ ρι ε βο η θη σον η μιν και λυ

τρω σαι η μας ^Α_{δλ} ε νε κεν της δο ο ξη στου ο νο μα

τος σου ^ε_λ

Στίχος: Ὁ Θεός, ἐν τοῖς ὠσὶν ἡμῶν ἠκούσαμεν, καὶ οἱ πατέρες ἡμῶν ἀνήγγειλαν ἡμῖν ἔργον, ὃ εἰργάσω ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτῶν, ἐν ἡμέραις ἀρχαίαις.

A να στα Κυ ρι ε βο η θησον η μιν και λυ
τρωσαι η μας ^Δ_ε ε νε κεν της δο ο ξης του ο νο μα

τος σου ^ε_λ

Στίχος: Ἐσωσας ἡμᾶς ἐκ τῶν θλιβόντων ἡμᾶς καὶ τοὺς μισοῦντας ἡμᾶς κατήσχυνας.

A να στα Κυ ρι ε βο η θησον η μιν και λυτρω
σαι η μας ^ε_λ ε νε κεν της δο ο ξης του ο νο μα

το ο ος σου ου ου ^ε_λ

ΤΑΕΙΣ ΕΩΘΙΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Ὁ διάκονος: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεύς: Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

Ἀμήν.

Σταθερὸν Προκείμενον ὄρθρου.

Ψαλμὸς ρν' (150).

Ἦχος ^ε_λ Δι - θ

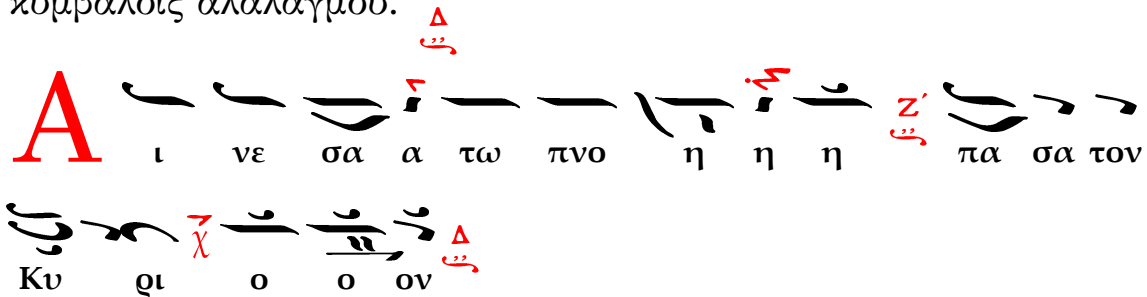
Π α α σα πνο η αι νε σα τωτον Κυ ρι ον ^ε_λ

Στίχ. α'. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Π α α σα πνο η αι νε σα τωτον Κυ ρι ον ^ε_λ

Στίχ. β'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν

κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ.

Εὐαγγέλιον.

Ὁ διάκονος: Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ)

Ὁ διάκονος: Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ ἱερεύς: Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ ἱερεύς: Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος: Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ ἱερεὺς ἀναγινώσκει τὸ ἐνδιάτακτον ἑωθινὸν Εὐαγγέλιον.

Ἑωθινὸν Ι'

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην (κα' 1-14).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐφάνερωσεν ἑαυτὸν ὁ Ἰησοῦς τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, ἐγερθεὶς ἐκ νεκρῶν, ἐπὶ τῆς θαλάσσης τῆς Τιβεριάδος· ἐφάνερωσε δὲ οὕτως. Ἦσαν ὁμοῦ Σίμων Πέτρος, καὶ Θωμαῶς ὁ λεγόμενος Δίδυμος, καὶ Ναθαναὴλ ὁ ἀπὸ Κανᾶ τῆς Γαλιλαίας, καὶ οἱ τοῦ Ζεβεδαίου, καὶ ἄλλοι ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ δύο. Λέγει αὐτοῖς Σίμων Πέτρος· Ὑπάγω ἀλιεῦειν. Λέγουσιν αὐτῷ· Ἐρχόμεθα καὶ ἡμεῖς σὺν σοί. Ἐξῆλθον καὶ ἀνέβησαν εἰς τὸ πλοῖον εὐθύς, καὶ ἐν ἐκείνῃ τῇ νυκτὶ ἐπίασαν οὐδέν. Πρωίας δὲ ἤδη γενομένης ἔστη ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸν αἰγιαλόν· οὐ μέντοι ἤδεισαν οἱ μαθηταὶ ὅτι Ἰησοῦς ἐστι. Λέγει οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Παιδιά, μή τι προσφάγιον ἔχετε; ἀπεκρίθησαν αὐτῷ· Οὐ. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Βάλετε εἰς τὰ δεξιὰ μέρη τοῦ πλοίου τὸ δίκτυον, καὶ εὐρήσετε. Ἐβαλον οὖν, καὶ οὐκέτι αὐτὸ ἐλκύσαι ἴσχυσαν ἀπὸ τοῦ πλήθους τῶν ἰχθύων. Λέγει οὖν ὁ μαθητῆς ἐκεῖνος, ὃν ἠγάπα ὁ Ἰησοῦς, τῷ Πέτρῳ· Ὁ Κύριός ἐστι. Σίμων οὖν Πέτρος ἀκούσας ὅτι ὁ Κύριός ἐστι, τὸν ἐπενδύτην διεζώσατο· ἦν γὰρ γυμνός· καὶ ἔβαλεν ἑαυτὸν εἰς τὴν θάλασσαν· οἱ δὲ ἄλλοι μαθηταὶ τῷ πλοιαρίῳ ἦλθον· οὐ γὰρ ἦσαν μακρὰν ἀπὸ τῆς γῆς, ἀλλ' ὡς ἀπὸ πηχῶν διακοσίων, σύροντες τὸ δίκτυον τῶν ἰχθύων. Ὡς οὖν ἀπέβησαν εἰς τὴν γῆν, βλέπουσιν ἀνθρακιὰν κειμένην καὶ ὄψαριον ἐπικείμενον καὶ ἄρτον. Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ἐνέγκατε ἀπὸ τῶν ὄψαριῶν ὧν ἐπιάσατε νῦν. Ἀνέβη Σίμων Πέτρος καὶ εἴλκυσε τὸ δίκτυον

ἐπὶ τῆς γῆς, μεστὸν ἰχθύων μεγάλων ἑκατὸν πενήκοντα τριῶν· καὶ τοσούτων ὄντων οὐκ ἐσχίσθη τὸ δίκτυον. Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Δεῦτε ἀριστήσατε. Οὐδεὶς δὲ ἐτόλμα τῶν μαθητῶν ἐξετάσαι αὐτὸν σὺ τίς εἶ, εἰδότες ὅτι ὁ Κύριός ἐστιν. Ἔρχεται οὖν ὁ Ἰησοῦς καὶ λαμβάνει τὸν ἄρτον καὶ δίδωσιν αὐτοῖς καὶ τὸ ὄψάριον ὁμοίως. Τοῦτο ἤδη τρίτον ἐφανερώθη ὁ Ἰησοῦς τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ ἐγερθεὶς ἐκ νεκρῶν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης·

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, * προσκυνήσωμεν ἅγιον Κύριον Ἰησοῦν, * τὸν μόνον ἀναμάρτητον. * Τὸν σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν * καὶ τὴν ἁγίαν σου ἀνάστασιν * ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν. * σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, * ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, * τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. * Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ προσκυνήσωμεν * τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν ἀνάστασιν. * ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ * χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. * Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, * ὑμνοῦμεν τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ. * Σταυρόν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, * θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

Ο Ν΄ ΨΑΛΜΟΣ

Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ († 1889)

Χ Δ

Ε λε η μον ε λε η σον με ο Θε ος κα

τα το με γα ε λε ος σθ και κα τα το πλη θος

των οικτιρμων σθ ε ξα λειψον το α νο μη μα μθ

Ε πι πλει ον πλυνον με α πο της α νο μι ι

ας μθ και α πο της α μαρ τι ας μθ κα θα ρισον

με

Ο τι την α νο μι αν μθ ε γω γι νω σκω και

η α μαρ τι α μθ ε νω πι ον μθ ε στι δι α παν

τος ^Δ

Σ οι μονω η η μαρτον ^Δ και το πο νη ρον ε

νω πι ον σ ε ποι οι η σα ^Δ ο πως αν δι και

ω θης εν τοις λο γοις σ ^Δ και νι κη σης εν τω κρι νε σθαι

σε ^ε

Ι δε γαρ εν α νο μι αις συ νε ληφθην ^Δ και εν α

μαρ τι ι αις ε κισ ση σε με η μη τηρμ ^ε

Ι δου γαρ α λη θει αν η γα α πη σας ^Δ τα α

δη λα και τα κρυ φι α της σο φι ι ας σ ε δη λω σας

μοι ^ε

Εἰς τὸν ἀσπασμὸν τοῦ ἀρχιερέως.

^ε ^ε

Ι δε ^ε ^ε ^ε ^ε ^ε ^ε γα αρ α λη η η η

θει αν η η η γα πη η σα ας ^ε τα α δη λα

και αι τα κρυ υ φι ι α τη η η ης σο ο

φι ι ι α ας σ ε ^ε ε δη λω ω ω ω σα α α

α α ας μοι οι οι οι ^ε

Ὁ ἀχορός.

Ε ις πολλὰ ἐετηδεσποοτα χ Δ

Ρ αντιειςμευσσωπωκαικαθαρισθηησο
μαι Δ πλυνεις μεκαιυπερχειο ναλευκανθησομαι 6

Α κουτιειςμοιαγαλλιασινκαιευφρο
συνην αγαλλια σονται οστεατεταπεινωμε

να 6

Α ποσρεψοντοπροσωπονσαποτωνα
μαρτιων μ8 Δ και πασασταςα νομι ας μ8 εξαλει

ψον 6

Κ αρδιανκαθαρανκτισονενεμοιοθε
ος Δ και πνευμαευθεσ εγ και νισον εν τοις εγκατοις

μ8 6

Μ ηαπορριψησμεαποτ8προσωπ8σ8 Δ και
το Πνευμασ8 τοαγιονμηαντανελης απε

μᾶ ^Δ

Α ποδος μοι την αγαλλια σιν του σωτη

ρι ου σα ^Δ και πνευματι η γεμο νικω στη ριξον

με ^Θ

Δ ιδαξω α νο μους τας οδους σα ^Δ και α σε

βεις επι σε ^Θ επι στρεψοσι

Ρ υσαι με εξ αι μα των ο Θε ος ^Δ ο Θε ος της

σωτη ρι ιας μᾶ αγαλλια σε ται η γλωσσα μᾶ την

δι και ο συνησα ^Θ

Κ υρι ε τα χει λη μου α νοι ξεις ^Δ και το

στο μα μᾶ α να γ γε λει την αι νε σιν σα ^Θ

Ο τι ει η θελη σας θυ σι αν ε δω κα αν ^Δ

ο λο καυ τω μα τα ουκ ευ δο κη σεις ^Θ

Η υ σι α τω Θε ω πνευ μα συν τε τριμ με νον ^Δ

καρ δι αν συν τε τριμ με νην και τε τα πει νω με νην

ο Θε ος ^Δ ουκ ε ξου δε νω σει ^Θ

A γα θυ νον Κυ ρι ε εν τη ευ δο κι α
σϝτην Σι ων ^Δ και οι κο δο μη θη τω τα τει χη Ι ε
ρϝ σα λημ ^Δ

T ο τε ευ δο κη σεις θυ σι αν δι και ο συ
νης α να φο ραν και ο λο καυ τω μα τα ^Ϟ

T ο τε α νοι σϝσιν ε πι το θυ σι α στη ρι ον
σϝ μο οσ χϝς ^Δ και ε λε η σον με ο Θε ος ^Δ ^Ϛ

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευμα τι ^Ϛ
Ταις των Α πο στο ο λων πρε σβει αις ε λε η μον ^Δ ε
ξα λει ψον τα πλη θη των ε μων εγ κλη μα των ^Δ

K αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω
νων Α μην ^Ϛ Ταις της Θε ο το ο κϝ πρε σβει αις ε λε
η μον ^Δ ε ξα λει ψον τα πλη θη των ε μων εγ κλη μα
των ^Δ

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ
πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου

ε ξα λειπον το α νο μη μα μδ

A να στας ο Ι η σους α πο του τα φθ κα

θως προ ει πεν ε δω κεν η μιν την αι ω νι ον

ζω ην και με γα ε λε ο ο ος

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

***

Τὰ αὐτὰ εἰς ἄργον μέλος.

Ἦχος Δι-θ

Δ ο ξα Πα α α τρι και Υι υι ω και Α γι ι ω

Πνε ε ευ μα τι ι ι ταιστων Α πο στολων προ ε

σβει ει ει αις ε ε ε ε λε ε η η η μον ε

ξα α α λει ψο ο ον τα πλη η η θη των ε ε

μω ω ων ε εγ κλη μα α α των

K αι νυν και α α ει και εις τς αι ω ναςτων αι

ω νων α α μη η ην ταισ της Θε ο το κδ προ ε

σβει ει ει αις ε ε ε ε λε ε η η η μον ε

ξα α α λει ψο ο ον τα πλη η η θη των ε ε

μω ω ων ε εγ κλη μαα α α των

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου

ε ξα λειψον το α νο ο ο

μη μα α μη

Α να στας ο Ι η σης α πο τσ τα

α α α α φσ κα α θω ω ως προ ο ει ει ει

πεν ε ε δω κεν η η μιν την αι ω νι ι

ον ζω ω ην και με ε γα ε ε λε ε ε ο

ο ο ος

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

***

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ τοῦ Μηναίου.

Ὠδὴ α'. Ὁ Ἀναστάσιμος εἰς δ'.

Ποίημα Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ.

Ἦχος δ'. Ὁ εἰρμός.

Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος, ἀβρόχοις ἴχνεσιν, ὁ παλαιὸς πεζεύσας Ἰσραήλ, σταυροτύποις Μωσέως χερσί, τοῦ Ἀμαλήκ τὴν δύναμιν, ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐτροπώσατο.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Υψώθης τὴν ἡμετέραν ἔκπτωσιν, ἐπανορθούμενος, ἐν τῷ ἀχράντῳ ξύλῳ τοῦ Σταυροῦ, τὴν ἐν ξύλῳ ἰώμενος, πανωλεθρίαν Δέσποτα, ὡς ἀγαθὸς καὶ παντοδύναμος.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ἐν τάφῳ σωματικῶς, ἐν ἄδῃ δὲ μετὰ ψυχῆς ὡς Θεός· ἐν Παραδείσῳ δὲ μετὰ ληστοῦ, καὶ ἐν θρόνῳ ὑπῆρχες Χριστέ, μετὰ Πατρὸς καὶ Πνεύματος, πάντα πληρῶν ὁ ἀπερίγραπτος.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἀσπόρως τῷ τοῦ Πατρὸς βουλήματι, ἐκ θείου Πνεύματος, τὸν τοῦ Θεοῦ συνείληφας Υἱόν, καὶ σαρκὶ ἀπεκύησας, τὸν ἐκ Πατρὸς ἀμήτορα, καὶ δι' ἡμᾶς ἐκ σοῦ ἀπάτορα.

Καὶ τοῦ Ἁγίου ὁ παρών, οὗ ἡ ἀκροστιχίς·
Τῷ τερατουργῷ Γρηγορίῳ τὸν ἔπαινον ὑφαίνω.

Ποίημα Θεοφάνους.

ᾠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ἀρματηλάτην Φαραῶ.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τῶν σῶν θαυμάτων ἐν ἐμοὶ Γρηγόριε, θείαν ἐνέργειαν, περιφανῶς Πάτερ, καὶ τανῦν ἀνάδειξον, ἐκ τοῦ βυθοῦ ρυόμενος, τῶν πταισμάτων με μάκαρ, καὶ σῆ φωτίζων λαμπρότητι, ὅπως ἐπαξίως ὑμνήσω σε.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὡς ἐντρεχῆς καὶ νουνεχῆς καὶ φρόνιμος, τὸ τῆς ψυχῆς εὐγενές, τῶν τῆς σαρκὸς μάκαρ, ἡδονῶν προέκρινας, τὰ τῆς σοφίας δόγματα, φιλοπόνως συλλέγων, δι' ὧν ἐκείνη Γρηγόριε, τρέφεται Θεῷ πλησιάζουσα.

Δόξα.

Τὴν σωφροσύνην ἀδελφὴν κτησάμενον, ὡς συνεργὸν τῶν καλῶν, σὲ καθορῶν ὄφεις, ὁ δεινὸς Γρηγόριε, σοὶ τοὺς βασκάνους ἤγειρεν· οὓς κατήσχυνας Πάτερ, μακροθυμία τὸ γύναιον, πάθει συσχεθὲν ἰασάμενος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ῥίζης Ἁγνῆ βασιλικῆς ἐβλάστησας, καὶ Βασιλέα Χριστόν, τὸν τοῦ Θεοῦ Λόγον, ὑπὲρ νοῦν καὶ ἔννοιαν, σεσαρκωμένον τέτοκας, ἐξ ἁγνῶν σου αἱμάτων, διττὸν τὴν φύσιν ὑπάρχοντα, καὶ μοναδικὸν τὴν ὑπόστασιν.

ᾠδὴ γ'. Ὁ Ἀναστάσιμος.

Ἦχος δ'. Ὁ εἰρμός.

Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί, ἡ Ἐκκλησία σου Χριστὲ κράζουσα· Σύ μου ἰσχὺς Κύριε, καὶ καταφυγὴ καὶ στερέωμα.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Τὸ ξύλον τὸ τῆς ζωῆς, ἡ νοητὴ καὶ ἀληθὴς Ἄμπελος, ἐπὶ Σταυροῦ κρέματα, πᾶσιν ἀμβροσίαν πηγάζουσα.

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ὡς μέγας ὡς φοβερός, ὡς τοῦ ἄδου καθελῶν φρύαγμα, καὶ ὡς Θεὸς ἄφθαρτος, νῦν σωματικῶς ἐξεγήγηρται.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Σὺ μόνη τοῖς ἐπὶ γῆς, τῶν ὑπὲρ φύσιν ἀγαθῶν πρόξενος, Μήτηρ Θεοῦ γέγονας· ὄθεν σοι τὸ Χαῖρε προσάγομεν.

Καὶ τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου. Ὡδὴ γ΄.

Ἦχος πλ. δ΄. Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάς.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἀνακαθάρας σου τὸν νοῦν, τῆς τῶν παθῶν τρικυμίας, καὶ πανσόφου θεωρίας ἐμπλήσας, ἀνεδείχθης εὐπρεπές, σοφίας ἐνδιαίτημα, καὶ προφητείας χάριν, κατεπλουτίσθης Γρηγόριε.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τῇ θεοπνεύστῳ συγγραφῇ, προσομιλήσας παμμάκαρο, καὶ ποικίλης πολιτείας ιδέαν, ἐκλεξάμενος σοφῶς, ἐν ἀρετῆς εἰκόνισμα, ἐν σεαυτῷ θεόφρον, ἀπηκριβώσω Γρηγόριε.

Δόξα.

Ὁ θεοφάντωρ μυηθείς, τῇ θείᾳ μυσταγωγίᾳ, τὸ μυστήριον τῆς θεολογίας, κατεφώτισεν ἡμᾶς, Τριάδα ὁμοούσιον, ὁμοφυῆ τε σέβειν, ἄκτιστον καὶ συναΐδιον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ῥάβδον βλαστήσασαν Χριστόν, τὸ ἄνθος τῆς ἀφθαρσίας, καὶ χρυσοῦν θυμιατήριον πάντες, σὲ γινώσκομεν Ἄγνη, θείας οὐσίας φέρουσαν, ἐν ταῖς ἀγκάλαις Κόρη, ἄνθρακα θεομακάριστε.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

* * *

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Ἐκ τοῦ Μηναίου. Κάθισμα. Τοῦ Ἱεράρχου.

Ἦχος γ΄. Θείας πίστεως.

Νέος γέγονας Μωσῆς τοῖς ἔργοις, πλάκας πίστεως ἐπὶ τοῦ ὄρους, τῆς μυστικῆς θεοφανείας δεξάμενος, νομοθετούσας λαοῖς τὴν εὐσέβειαν, τοῦ τῆς Τριάδος μυστηρίου Γρηγόριε· ὄθεν ἅπαντες, τιμῶμεν πιστοὶ τὴν μνήμην σου, αἰτοῦντες διὰ σοῦ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεία γέγονας σκηνὴ τοῦ Λόγου, μόνη πάναγνε Παρθενομήτορ, τῇ καθαρότητι Ἀγγέλους ὑπερέχουσα· τὸν ὑπὲρ πάντας ἐμὲ γοῦν γενόμενον, ῥερυπωμένον σαρκὸς πλημμελήμασιν, ἀποκάθαρον, πρεσβειῶν σου ἐνθέοις νάμασι, παρέχουσα σεμνὴ τὸ μέγα ἔλεος.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ Βασιλεύς...

* * *

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα.

Κοντάκιον. Ἦχος δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ὁ Σωτὴρ καὶ ῥύστης μου, ἀπὸ τοῦ τάφου, ὡς Θεὸς ἀνέστησεν, ἐκ τῶν δεσμῶν τοὺς γηγενεῖς, καὶ πύλας ἄδου συνέτριψε, *καὶ ὡς Δεσπότης, ἀνέστη τριήμερος.

Ὁ Οἶκος.

Τὸν ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν, Χριστὸν τὸν ζωοδότην, τριήμερον ἐκ τάφου καὶ πύλας τοῦ θανάτου σήμερον συνθλάσαντα, τῇ δυνάμει τῇ αὐτοῦ, τὸν ἄδην τε νεκρώσαντα, καὶ τὸ κέντρον τοῦ θανάτου συντρίψαντα, καὶ τὸν Ἀδὰμ σὺν τῇ Εὐᾶ ἐλευθερώσαντα, ὑμνήσωμεν πάντες οἱ γηγενεῖς, εὐχαρίστως βοῶντες αἶνον ἐκτενωῶς· Αὐτὸς γὰρ ὡς μόνος κραταιὸς Θεὸς *καὶ Δεσπότης, ἀνέστη τριήμερος.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΖ΄ τοῦ αὐτοῦ μηνὸς μνήμη τοῦ ἐν ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου, Ἐπισκόπου Νεοκαισαρείας, τοῦ Θαυματουργοῦ. (†266)

Στίχ. Ὁ Γρηγόριος, θαυματουργῶν καὶ πάλαι,

Θεῶ παραστάς, θαυματουργεῖ τι πλέον.

Ἐβδομάτη δεκάτη τε μέγας θάνε Θαυματουργός.

Οὗτος ἦν ἐπὶ Αὐρηλιανοῦ τοῦ βασιλέως ἐξ Ἑλλήνων γεννητόρων· τῇ δὲ τῶν κρειττόνων μερίδι εὐθὺς προσθεὶς ἑαυτόν, τὴν ἀληθῆ κατὰ Χριστὸν πίστιν ἐπέγνω· καὶ προιούσης τῆς ἡλικίας, τὰ τῆς εὐσεβείας αὐτῷ συνηξάνετο. Μεγέθει δὲ καὶ πλήθει θαυμάτων, ἃ κατειργάσατο, ἐπώνυμον ἔσχεν ὃ λέγεται. Ἔτι γὰρ τῇ σχολῇ συνήθως φοιτῶν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, καὶ παιδείας μεταλαμβάνων τῆς κατὰ φιλοσοφίαν, ἑταιρικὸν γύναιον ἐκ συνθήματος ἐπὶ διαβολῇ αὐτῷ προσελθόν, τῶν συμφοιτητῶν εἰς τοῦτο αὐτὴν παρακινήσαντων, καὶ δαίμονι διὰ τὴν συκοφαντίαν ληφθὲν καὶ εἰς γῆν σπαραττόμενον, ἰάσατο διὰ προσευχῆς. Οὗτός ποτε τὴν Ὑπεραγίαν Θεοτόκον ἅμα Ἰωάννη τῷ Θεολόγῳ εἶδε καθ' ὕπαρ, μυῶντας αὐτῷ τὸ τῆς Τριάδος μυστήριον. Καὶ μετὰ τὸ Ἐπίσκοπον αὐτὸν χειροτονηθῆναι παρὰ Φαιδίμου τοῦ Ἀμασίας Προέδρου, ἐν τῷ ἀπιέναι εἰς τὴν λαχοῦσαν Ἐκκλησίαν, καὶ μετὰ τὸ ἀπελθεῖν, ἀκοῆς ἀνώτερα καὶ μείζονα πίστεως θαύματα πεποιηκέναι λέγεται.

Λίθον γὰρ βουνῶ παραπλήσιον διὰ προσευχῆς ἐκίνησε καὶ πρὸς ἕτερον μετήγαγε μέρος. Καὶ ἐν τινι εἰδωλείῳ ὁ Ἅγιος κατὰ πάροδον εἰσελθὼν, ἐξήλασεν ἐκεῖθεν τὰ δαιμόνια· ὑποχωρήσαντος δέ, εἰσελθεῖν ἐν αὐτῷ πάλιν οὐκέτι ἠδύναντο. Τοῦτο μαθὼν ὁ νεωκόρος, κατὰ τοῦ Ἁγίου ὠργίζετο. Τοῦ δὲ Ἁγίου ἐν χάρτη γράψαντος Γρηγόριος τῷ Σατανᾷ, εἰσελθε· καὶ τοῦτον ἐν τῷ ναῶ θέντος τοῦ νεωκόρου, καὶ τῶν δαιμόνων εἰσελθόντων, τῷ τοιούτῳ θαύματι ὁ νεωκόρος καταπλαγεῖς, ἀντὶ τοῦ λατρευτῆς εἶναι δαιμόνων, Χριστοῦ μαθητῆς εὐθὺς ἀναδείκνυται, τῷ μεγάλῳ προσελθὼν Γρηγορίῳ. Καὶ λίμνην, θαλάσση κυμαίνουσαν ἴσα, μίαν νύκτα διακαρτερήσας τῇ προσευχῇ, ἀνικμον καὶ χέρσον ἀπέδειξε, τῶν δύο ἀδελφῶν ἀντιποιοιμένων τῆς λίμνης τὸν κατ' ἀλλήλων συναποξηράνας θυμόν, πολεμικῶς καὶ ἀδιαλλάκτως

ἐχόντων. Ἔτι δὲ καὶ τοῦ ποταμοῦ τὴν ἐπὶ τὰ πρόσω φορὰν ἀπέσχε, τῶν προσοίκων αὐτοῦ δεηθέντων, κατὰ τῆς διαβρόχου γῆς καὶ συρφετώδους ἐρείσας τὴν βακτηρίαν καὶ προσθεὶς τῷ θαύματι θαῦμα· τό τε γὰρ ρεῖθρον ὁράται ἀναχαιτιζόμενον, ὥσπερ δεδοικὸς προσψαῦσαι τῇ ῥάβδῳ, καὶ ἡ ῥάβδος, ἤδη οὔσα ξηρὰ καὶ τῆς φυσικῆς ὑγρότητος ἄμοιρος, εἰς εὐθαλὲς ἐγένετο δένδρον. Καὶ οὐδὲ ὁ χρόνος λύμη τῷ θαύματι γέγονεν, ἀλλὰ καὶ νῦν, ὡς φασί, τοῦ ποταμοῦ τὴν εἰς τὰ πρόσω φεύγοντος πρόοδον, καὶ τοῦ δένδρου τοσοῦτοις ἐξαρκοῦντος ἔτεσιν, ἢ τοῦ Χριστοῦ δύναμις διὰ τοῦ μεγάλου Γρηγορίου κηρύττεται. Καὶ πρὸς τούτοις, ὁ ὑποκριθεὶς Ἑβραῖος τὸν νεκρόν, ἐν ὑπτίῳ καὶ ἐκτεταμένῳ σχήματι, διὰ προσευχῆς αὐτοῦ, αὐτὸ τοῦτο κατ' ἀλήθειαν γέγονεν, ὅπερ ἐσχηματίζετο. Ἐνομίσθη δὲ ποτε ἐν τῷ ὄρει, ἐστῶς καὶ προσευχόμενος δένδρον τοῖς διώκουσι. Καὶ λοιμὸν τοῖς ἀπίστοις ἐπήγαγε, καὶ προσελθόντας τῇ πίστει τοῦ θανάτου ἀπήλλαξεν. Ἐν δὲ τῷ μέλλειν πρὸς Κύριον ἐκδημεῖν, εὐχαριστηρίους ἀφῆκε φωνάς, ὅτι τὴν πόλιν αὐτοῦ πολυάνθρωπον οὔσαν, καὶ τοσοῦτον τῇ ἀσεβείᾳ καὶ ἀπιστίᾳ πλήθουσαν, ἐπὶ τῆς ἐναντίας τάξεως κατέλιπεν. Ὅσους γὰρ εὔρε τοὺς παραδεξαμένους τὴν πίστιν, τοσοῦτους τοὺς παραμεμενηκότας τῇ ἀπιστίᾳ κατέλιπε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τοῦ ὀσίου καὶ Ὁμολογητοῦ Λαζάρου, τοῦ Ζωγράφου. (†857)

Στίχ. Οὐ ζωγραφεῖ σε Λάζαρος καὶ νῦν, Λόγε,
Ἄλλὰ βλέπει σε ζῶντα, μὴ ληπτὸν χρόαις.

Οὗτος νηπιόθεν τὸν μονήρη βίον ὑπέρχεται καὶ ζωγραφικὴν ἐπιστήμην ἐκπαιδεύεται, καὶ πρὸς τῇ σκληραγωγίᾳ καὶ ἐγκρατεῖᾳ, καὶ τῆς ἐλεημοσύνης ἐπεμελεῖτο· διὸ καὶ τὸ τῆς ἱερωσύνης ἀξίωμα δέχεται. Ἐντεῦθεν κατὰ πασῶν τῶν αἱρέσεων ἀποδύεται· καὶ τοσαύτας θλίψεις, οὐ μόνον παρὰ τῶν τὰ Εὐτυχοῦς καὶ Νεστορίου καὶ Διοσκόρου φρονούντων, ἀλλὰ καὶ παρὰ τῶν ἀθέων Εἰκονομάχων ὑπέμεινεν, ὅσας οὐδέ ἐστιν εἰπεῖν. Ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τὴν πρεσβυτέραν Ῥώμην στέλλεται, τῶν Πατρικῶν καὶ Ἀποστολικῶν ὑπερμαχήσων δογμάτων. Καὶ μεγαλοπρεπῶς ὑποστρέφας, αἰθῆς τῶν αὐτῶν ἔνεκεν ὑποθέσεων ἐπὶ Ῥώμην ἀπαίρει. Καὶ περὶ τὰ μέσα που τῆς ὁδοῦ, ἀνωμαλίας τινὸς αὐτῷ περὶ τὸ σῶμα γενομένης, τελευτᾷ ἐν Χριστῷ. Καὶ τὸ τίμιον αὐτοῦ σῶμα ἀνακομισθέν, ἐν τῇ μονῇ τοῦ Εὐάνδρου κατετέθη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τῶν ὀσίων Ζαχαρίου τοῦ Σκυτοτόμου καὶ Ἰωάννου· καὶ διήγησις ὠφέλιμος.

Στίχ. Ὁ Ζαχαρίας καὶ Ἰωάννης ἅμα,
Χερουβικὸν νοῦν ἔσχον ἐξ ἀγρυπνίας.

Ἄνθρωποι τῶν κατὰ κόσμον περιφανῶν, ὄνομα αὐτῷ Ἰωάννης, πάντων καταφρονήσας καὶ τὸν λιτὸν μετερχόμενος βίον, ἔργῳ τὴν τῶν ἀγαθῶν πρὸς ἑαυτὸν ἐπεσπάσατο μετουσίαν, ἐπαγρυπνῶν ἐν ταῖς προσευχαῖς καὶ νήφων τοῖς ἐπίπροσθεν αὐτῷ κατορθώμασιν. Ὡς δὲ μετὰ τῶν ἄλλων καὶ τὸ ἐν ταῖς αὐλαῖς Κυρίου παννυχίζειν ἀπαραίτητον ἦν αὐτῷ, μιᾷ τῶν νυκτῶν ἀφίκετο πρὸς τὸν ἐπ' ὀνόματι τῆς τοῦ Θεοῦ Λόγου Σοφίας ναὸν τὸν ἐν τῷ Βυζαντίῳ. Καὶ τὰς πύλας ἤδη κεκλεισμένας εὐρών, ἐν τῷ πλησίον σκάμνῳ κεκμηκῶς ἀνεπαύσατο, ὑποψιθυρίζων τὴν ἐκ τύπου αὐτοῦ Ἀκολουθίαν. Καὶ ὡς ἐν τούτοις ἦν, λαμπηδόνα φωτὸς ἔξωθεν ἐρχομένην ὄρα. Ἐπιστήσας δὲ τὸν ὀφθαλμόν, ἄνδρα τινὰ σεμνὸν ἐπόμενον τῷ φωτὶ κατενόει. Καὶ περιχαρῆς

ὡς περ ἐπὶ τῷ θεάματι γεγονώς, συνέστειλε μᾶλλον ἑαυτόν, γινῶναι θέλων τοῦ ἐρχομένου τὸ ἀποτέλεσμα. Ὡς δὲ λοιπὸν ἐκεῖνος ἤδη, τοῦ φωτὸς πορευομένου, πρὸς τὰς κεκλεισμένας πύλας ἀφίκετο, ἐπ' αὐτῇ τῇ φλιᾷ προσκλιθεὶς καὶ ἱκανῶς προσευξάμενος, ὑφοῦ τὰς χεῖρας μετεωρήσας, τὸ χριστοφόρον σημεῖον ταῖς πύλαις διαχαράττει, καὶ παραυτίκα σὺν τῷ φωτὶ ἀκωλύτως εἰσῆλθε. Καὶ πάλιν ἐπ' αὐτῷ τῷ ἐδάφει καταβαλὼν ἑαυτόν, ἐν ᾧ ἄνωθεν ἢ τῆς Θεομήτορος εἰκὼν ἐκτετύπεται, καὶ ἀναστάς, ὁμοιοτρόπως καὶ ταύτας τὰς πύλας ἠνέφξε. Καὶ ἀνελθὼν ἐν τῷ νάρθηκι πρὸς τὰς ἀργυρέας πύλας, ἱκανῶς, ὡς ἔδοξε τῷ ὁρῶντι, προσηύξατο. Καὶ πάλιν ὁρᾷ τὸν αὐτὸν διὰ τῆς σφραγίδος καὶ ταύτας τὰς ὠραίας ὑπανοίξαντα πύλας καὶ φωτοειδῆ ὄλον ἐν τῷ σεπτῷ ναῷ εἰσερχόμενον καὶ κατὰ τὸ μεσαίτατον τοῦ ναοῦ ὑφοῦ τὰς χεῖρας διάραντα καὶ τὸν Θεὸν ἐξευμενιζόμενον. Ὅτε δὲ τὰς εὐχὰς τῷ Θεῷ ἀπέδοτο, πάλιν νοστήσας, τὸ ἔσχατον τοῦ ναοῦ καταλαμβάνει προαύλιον, τῶν πυλῶν πάλιν ὑπὸ τῆς θείας ἐνεργείας ἀποκλεισθεισῶν. Ἴστατο οὖν ὁ ἱερὸς ἐκεῖνος ἀνὴρ ἀποσκοπῶν, ὡς ἔλεγεν, ὅποι τὴν πορείαν ἔχει ὁ τοῦ ναοῦ ἐξελθὼν. Ὡς δὲ λοιπὸν τὴν κατ' εὐθείαν ὁδὸν ἐβάδιζε, μὴ ὀκλάσας ὁ Ἀβραμιαῖος ἐκεῖνος ἀνὴρ, ἐπηκολούθει καταμαθεῖν βουλόμενος, ποῦ ἄρα ὁ τοῦ Θεοῦ ἱερὸς ἀποκρύπτεται μαργαρίτης. Ὡς δὲ τῆς ὁδοῦ μικρὸν ὑποκλίνας ὁ φαινόμενος, πρὸς τὸ κάταντες τοῦ Μάρτυρος Ἰουλιανοῦ τῶν βαθμίδων ἐγένετο, πρὸς τι σμικρότατον τῶν ἐκεῖσε οἴκημα ἐπιστὰς καὶ τὸ τῆς ἔνδον οὔσης γυναικὸς ὄνομα, Μαρία, σιγηρᾷ τῇ φωνῇ καλέσας καὶ τῇ χειρὶ κρούσας εἰσῆλθε, τότε τὸ περιεστράπττον φῶς τὸν ἄνδρα κατὰ τὴν ὁδόν, ὑπεξιδὼν ἀνεχώρει, καὶ ἐν ἀμφοτέροις ἐκεῖνοις ἢ οὔσα νύξ ἐγνωρίζετο. Ἀλλὰ τὸ γύναιον ἐπιδραμὸν μετὰ τῆς φωταγωγῆς λυχνίας τῷ εἰσελθόντι προσήνεγκεν. Ὁ δέ, μηδὲ τῇ κλίνῃ προσκλιθεὶς μὴτ' ἄλλως πως τὸ σῶμα διαναπαύσας, πρὸς ἐργασίαν ἐτρέπη· σκυτοτόμος γὰρ ἦν καὶ δερμάτων διαρῥαφεύς.

Τότε ὁ ἐπακολουθῶν αὐτῷ ἀξιωμακτικὸς Ἰωάννης, ἀνευρυθριάστως τῇ κέλλῃ προσέλαβε, καὶ τῇ γῆ προσκλιθεὶς, τοῦ ἀοιδίμου δάκρυσι τοὺς πόδας κατέβρεχε. Μὴ ἀποκρύψης ἀπ' ἐμοῦ, λέγων, ὅς τις εἶ καὶ τίς σου ἢ ὑψηλὴ ἐργασία ἢ εἰς τὸν Θεόν, δι' οὗ τὰς ἐξαισίους δυνάμεις, ἃς εἶδον, πεποίηκας. Καὶ ὁ ταπεινόφρων ἐκεῖνος· Συγχώρησον, γέρων, διὰ τὸν Κύριον ἁμαρτωλὸς εἰμι ἄνθρωπος, μηδὲν ἀγαθὸν ἐργασίας ἐπιφερόμενος· τίς γὰρ εἰμὴ ἰδιώτης ἐγώ; ἢ πόθεν μεμάθηκα, τυποῦσθαι τισι καὶ κανονίζειν, ἐπιδεῆς ὢν καὶ οἰκτρᾶς ἐργασίας ἐπειλημμένος; Πεπλάνησαι ἄνερ, πεπλάνησαι, φάντασμα μᾶλλον ἰδὼν καὶ οὐκ ἀλήθειαν. Τότε ὁ γέρων τοῖς δάκρυσι προσέθηκε δάκρυα, μὴ ἐνδοὺς ὀρκίζων εἰς τὸν Θεόν, εἰπεῖν τῶν ἀγαθῶν αὐτοῦ τὸ περιδοξόν· Εἰ μὴ γὰρ ἔργον τοῦτο τῆς προνοίας ἦν, τοῦ γνωσθῆναι τὰ κατὰ σέ, ἔλεγεν, οὐκ ἂν ἐγὼ ὁ ἐλάχιστος θεωρὸς τοιούτων μυστηρίων ἠξιώθην γενέσθαι. Τότε ὑπὸ τῶν ὄρκων ὡς περ στενούμενος ὁ ἀνὴρ, ἀναστάς ὄθεν ἐκάθητο καὶ μετάνοιαν πρῶτον τῷ γέροντι ποιησάμενος, οὕτως ἤρξατο λέγειν·

Οὐδὲν ἕτερον ἐπὶ γῆς κατόρθωμα, μὰ τὴν ἀλήθειαν, κέκτημαι, ἀδελφέ μου, συγχώρησον, εἰ μὴ τὸ ταῖς ἁμαρτίαις μου συμφύρεσθαι καὶ τῆς σαρκὸς τὴν εὐπάθειαν περὶ πολλοῦ ποιεῖσθαι. Ἐκ δὲ τῆς τοῦ Θεοῦ μου ἀγαθότητος, ὀφέποτε τῆς γεέννης τὸν φόβον λογισάμενος, ταύτην ἦν ὁρᾷς ἀδελφῆν, γυναικῶς ποτὲ προσαγόμενος, τὸ καθαρὸν τέως τῆς σαρκὸς οὐκ ἐμόλυνα, ἀλλ' ἐξίσου τῇ ἀγνείᾳ στοιχήσαντες, ὡς στεριουούση ταύτη, τὸ πρᾶγμα τοῖς γνωρίμοις ἐναπεκρύψαμεν, καὶ μέχρι τῆς δεῦρο, διὰ τὸν πόθον τοῦ

πλάσαντος, τῆς σαρκικῆς μίξεως καθαρεύομεν. Προσθήσω δέ σοι καὶ ἕτερον διὰ τὴν τοῦ ὄρκου ἀσφάλειαν. Ὁ ἐμὸς ἅπας βίος οὐδὲν πλεόν, μὰ τὴν ἀλήθειαν, εἰμὴ τριμήσιον· καὶ τοῦτο μεταχειριζόμενος δέρμασι, κοπιῶ ἐργαζόμενος· καὶ τὴν ἐκ τούτου πρόσοδον, ἰσοτάλαντον τίθημι, τὸ πρῶτον καὶ τιμιώτερον τῷ Χριστῷ, τῇ δὲ ἡμετέρα χρεῖα τὸ δεύτερον. Καὶ οὕτως αἰὲς συντηρούμενος, τὸν κριτὴν καθ' ἑκάστην, καὶ τῶν φορολόγων πνευμάτων τὰς ἐφόδους φαντάζομαι.

Καὶ συμπεράνας ὧδε τὸν λόγον, ἀλλήλους κατασπασάμενοι καὶ πρὸς γῆν κατανεύσαντες, ἐν εἰρήνῃ τῆς κέλλης ὁ ἱερὸς ὑπανεχώρει ἀνὴρ. Καὶ ὁ μὲν, ἀπελθὼν ἐν ᾧ τὴν ξενίαν ἐκέκτητο, τῷ Θεῷ ἠὺχαρίσται ἐν οἷς τεθέαται μεγαλείοις. Ὁ δὲ θαυμάσιος ἐκεῖνος σκυτεὺς καὶ ἀληθῶς ἀφιλόκομπος, τῆς ἀνθρωπίνης δόξης φεύγων τὸ δέλεαρ, μετανάστης τῆς κέλλης ἐγένετο, ἄγνωστος πᾶσι τὸ παράπαν γενόμενος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Βασιλείου, ἐπισκόπου Χαμαῦ τῆς Συρίας, ἐπὶ Νουμεριανοῦ μαρτυρήσαντος. (†282)

Στίχ. Ὡς βάσιν ἔχων τὴν ἀγάπην Κυρίου,
Μαρτυρεῖ Βασίλειος Χαμαῦ προθύμως.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ὄσιος Λογγίνος ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται. (δ' αἰ.)

Στίχ. Ἔχεις ἀθλητὴν, Χριστέ, Λογγίνον μέγαν·
Ἔχεις δὲ καὶ Λογγίνον Ἀσκητὴν μέγαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Σάνκτου (Sak) τοῦ Πέρσου. (δ' αἰ.)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Μαξίμου (ἢ Μαξιμιανοῦ), πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως. (†434)

Στίχ. Μάξιμος ὠδίνησε, καὶ τεκῶν τέκνα
Πράξεις ἀγνάς, ἄπεισιν ἀγνὸς ἐκ βίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Γενναδίου, πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως. (†471)

Στίχ. Ὁ Γεννάδιος εὔρε τὴν Ἐδὲμ στέφος,
Φανεῖς νοητὴν πρὸς παλαιστραν γεννάδας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Μιχαήλ-Γοβρών καὶ τῶν ῥλγ' (133) σὺν αὐτῷ ἀθλησάντων ἐν Γεωργία. (†914)

Στίχ. Χριστὸς καὶ μόνον Θεὸς ἔστιν ὁ ὄντως,
Μιχαήλ ἐκραύγαζε κοπεῖς τῷ ξίφει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Ἰωάννου τοῦ Δερμοκαΐτου, τοῦ ἐν τῷ ὄρει Ὀλύμπῳ τῆς Βιθυνίας ἀσκήσαντος. (†944)

Στίχ. Δέρμα ὑπὲρ δέρματος, ὡς Ἰὼβ λέγει,
Ἰωάννης δέδωκε Θεῷ θυσίαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τοῦ ὁσίου Ἰουστίνου, ἐν εἰρήνῃ τελειωθέντος. (ι' αἰ.)

Στίχ. Ἀσκητικὸς ἄγρυπνος ὀφθαλμὸς μύει,
Ἰουστίνος, τὸ θαῦμα τῶν ἡσκηκότων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων Μαρτύρων Ἀκίσκλου (Acisclus) καὶ Βικτωρίας (Victoria), τῶν ἐν Κορδοῦῃ (Córdoba) τῆς

Ἰσπανίας. (†304)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἁγίου Εὐγενίου, διακόνου τῆς ἐκκλησίας ἐν Φλωρεντία, ἐπὶ Ζηνοβίου ἐπισκόπου. (†422)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἁγίου Ἀνιανοῦ (Anianus), εἰς ἐπίσκοπου Ὁρλεάνης ἐν Γαλλία. (†453)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἁγίου Γρηγορίου, ἐπισκόπου Τουρώνης (Tours) ἐν Γαλλία (†594), καὶ τῶν σὺν αὐτῷ ὁσίων Ἀρεδίου (Aredius), ἡγουμένου Λιμοβικίου (Limoges), καὶ Βουλφολαϊκοῦ (Vulfoilaic), στυλίτου ἐν Τρεβήροις (Trier) τῆς Γερμανίας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἁγίου Ναμασίου κβ' ἐπισκόπου Βιέννης (Vienne) ἐν Γαλλία. (~†599)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τῆς ὁσίας Χίλδης (Hilda), ἡγουμένης τοῦ Ἀββαείου Οὐίτβυ (Whitby) ἐν Ἀγγλία. (†680)

Στίχ. Γυνὴ τὴν φύσιν, ἀνδρεία τὴν καρδίαν,
Χίλντα δέδεικται ἡγουμένη Χουίτμπυ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, ὁ ὄσιος Γεννάδιος, ὁ ἐν τῇ Μονῇ τοῦ Βατοπεδίου ἀσκήσας, καὶ δοχειάρης αὐτῆς ὢν, ὁ ἀξιωθεὶς ἰδεῖν πίθον κενὸν βλύζοντα ἔλαιον, διὰ θαύματος τῆς Θεοτόκου, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται. (ιδ' αἰ.)

Στίχ. Ὁ Γεννάδιος εἶδε θαῦμά τι ξένον,
Πίθον κενὸν βλύζοντα Ἄγνης ἢ χάρις.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ὁσίου Νίκωνος, μαθητοῦ καὶ διαδόχου τοῦ ὁσίου Σεργίου, ἡγουμένου τῆς Λαύρας τῆς Ἁγίας Τριάδος ἐν Ἰραντονέζ. (†1426)

Στίχ. Υἱὸς ὄσιος Πατρὸς ὀσιωτάτου,
Τοῦ Σεργίου πέφυκεν ὁ θεῖος Νίκων.

Ταῖς αὐτῶν πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

* * *

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ

Τῆς Θεοτόκου (πρὸ τῶν Εἰσοδίων).

Ἀπὸ τῆς 8ης μέχρι τῆς 20ῆς Νοεμβρίου ψάλλονται αἱ Καταβασίαι τῆς Θεοτόκου μετὰ παραλλαγῶν.

Ἦχος ς' Βου ς'

ὠδὴ α'

A νοι ξω το στο μα μὲ και πλη ρω θη σε ται
Πνευ μα τος και λο γον ε ρευ ξο μαι τη βα σι λι

δι μη τρι και ο φθη σομαι φαι δρωσπα νη γυ ρι ζων
και α σωγη θεο μενος ταυτηστην ει σοδον

ὠδὴ γ'

Τους σου ους υ μνο λο γωσ θεο το ο κε
η ζω σα και αφ θονοσπη γη θι α σοσσυγκρο τη
σαν τασ πνευ μα τι κον στε ρε ω ω σοσ καν τη σε
πτη ει σο δω σα στε φα νων δο ξησ α ξι ω σοσ

ὠδὴ δ'

Την α νε ξι χνι α σοσ θει αν βλ ην της
εκ της Παρ θε ε νσ σαρ κω σε ωσ σα τσ υ ψι
στσ ο ο προ φητησ Αβ βα κσμ κα τα νο ω ν ε
κραυγα α ζε δο ξα τη δυ να μει σα Κυ ρι ε

ὠδὴ ε'

Εξε στη τα συμ πα ντα εν τη σε πτη ει
σο δω σα συ υ γα αρ α πει ρο γα με Παρ θε ε
νε ε εν δον ει ση ηλ θεσ εν τω να ω ω τσ
θε σ ωσ περ κα θα ρω τα τοσ να οσ πα σι

τοι οἰς υ μνη σι σε σω τη ρι ι αν βρα βευ ε

σα

ὠδὴ δ'

Πα ην θει αν ταυ την και παν τι μον τε λην τες ε ορ

την οι θε ο φρονες της Θε ο ο μη τορος δευ τετας

χει ρας κρο τη σω μεν τον εξ αυ της τε χθε εν

τα Θε ον δο ξα ζοντες

ὠδὴ ε'

Ουκ ε λα α τρε ευ σαν τη κτι σει οι οι θε ο

φρονες πα ρα τον κτι σαν τα αλ λα πυ ρο ος

α πει λην αν δρει ως πα τη σαντες χαι ροντες ε ψαλ

λον Υ περ υ μνη η τε ο των πα τε ρων Κυ ρι

ος και Θε ος ευ λο γη το ος ει

ὠδὴ ς'

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, ὑμνοῦντες καὶ ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Παι αι δας ευ α γεις εν τη κα μι ι νω

ο το ο κος της Θε ο το κς δι ε σω σα το

το τε με εν τυ πρ μενος νυν δε ε νερ γρ με ε
 νος την οι κρ με νην α πα σαν α γει ρει
 ψα αλ λρ ς σαν τον Κυ ρι ο ον υ υ μνει τε τα
 ερ γα και υ πε ρυ ψου ου τε εις παν τας τς αι
 ω ω να α α α ας

***

Ὁ διάκονος: Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός, ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνομεν.

Ἡ ΩΔΗ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

1 Με γα λυ νει η ψυ χη μρ τον Κυ ρι ον και
 η γαλ λι α σε το πνευ μα μρ ε πι τω Θε
 ω ω τω ω σω τη ρι μρ

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
 ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι
 α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε
 ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

2 Ο τι ε πε βλε ψεν ε πι την τα πει νω
 σιν της δρ λησ αυ τρ ι δρ γαρ α πο τρ νυν μα

κα ρι ^χ ς σι με πασαιαι γε νε αι ^ε ^χ

T ^{B8} ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο

ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ ^ε ^χ την α δι

α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε

ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν ^ε ^χ

³ ^χ **O** τι ε ποι η σε μοι με γα λει α ο

δυ να τος ^ε ^χ και α γι ον το ο νο μα αυ τς ^ε ^χ και

το ε λε ος αυ τς εις γε νε αν και γε νε

αν ^χ ^Δ ^ε ^χ τοις φο βς με νοις αυ τον ^ε ^χ

T ^{B8} ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο

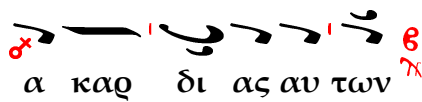
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ ^ε ^χ την α δι

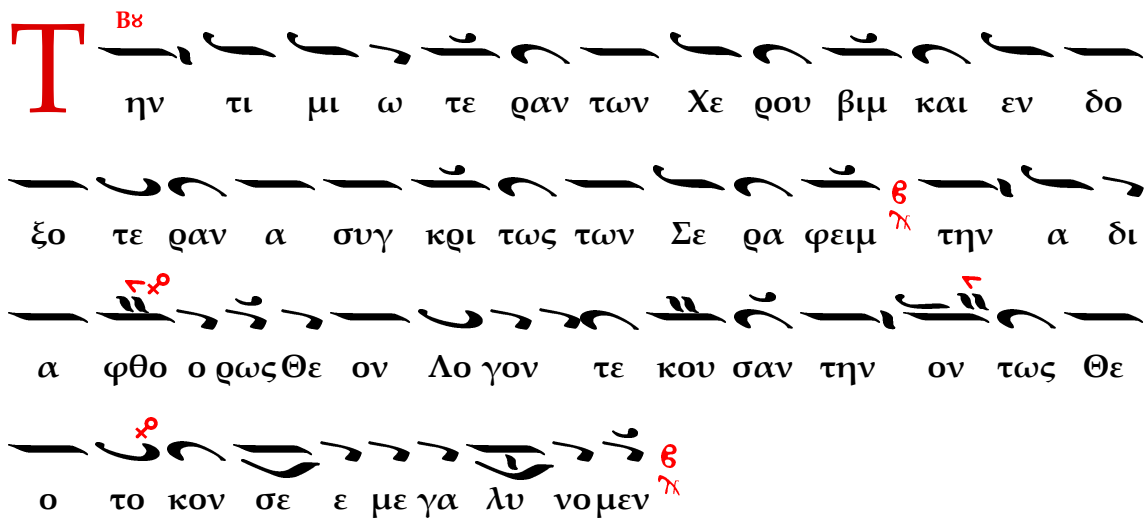
α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε

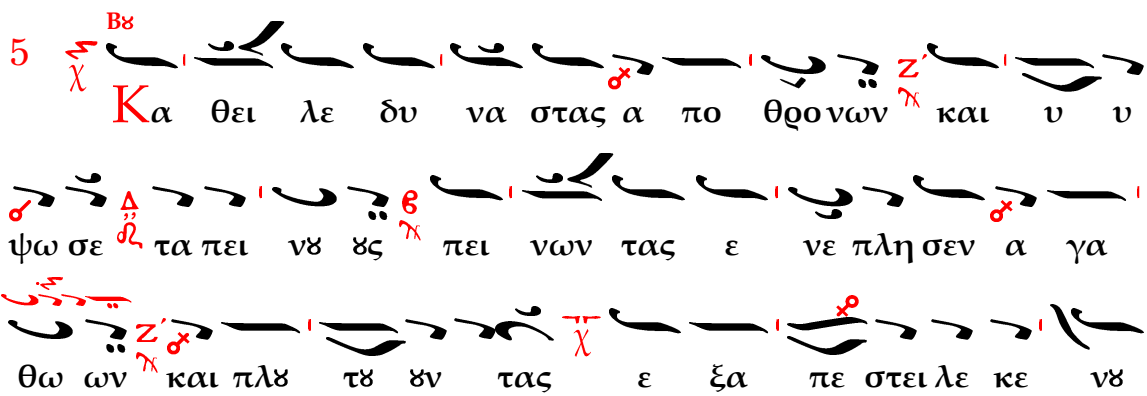
ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν ^ε ^χ

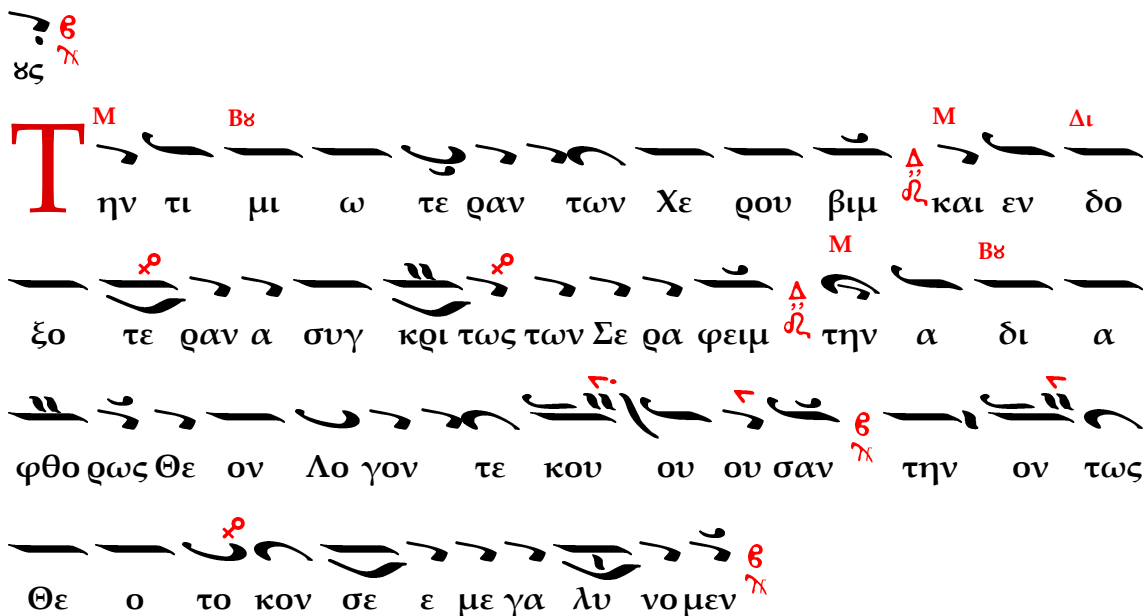
⁴ ^χ **E** ποι η σε κρα τος εν βρα χι ο νι αυ τς

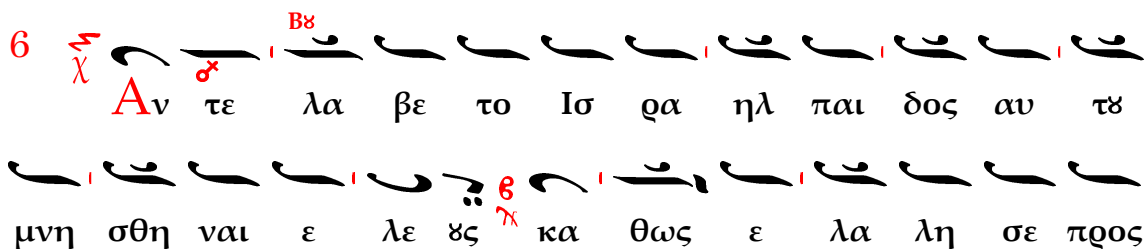
^ε ^χ δι ε σκορ πι σεν υ πε ρη ^χ φα νς δι α νοι

♂
α καρ δι ας αυ των

T ^{B8}
την τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι
α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε
ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

5 ^{B8}
Κα θει λε δυ να στας α πο θρονων και υ υ
ψω σε τα πει νθ ρς πει νων τας ε νε πλη σεν α γα
θω ων και πλ τ ς εν τας ε ξα πε στει λε κε νθ ς

♂ ⁶
8ς την τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι α
φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου ου ου σαν την ον τως
Θε ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

6 ^{B8}
Αν τε λα βε το Ισ ρα ηλ παι δος αυ τ ς
μνη σθη ναι ε λε ρς κα θως ε λα λη σε προς

τς πα τε ρας η μων τω Α βρα αμ και τω σπερ

μα τι αυ τς ε ως αι ω νος

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο

ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι α

φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου ου ου σαν την ον τως

Θε ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

ὠδὴ θ'

A πας γη γε νης σκιρ τα τω τω πνευ μα τι λα

μπα α δα χς με νος πα νη γυ ρι ζε τω ω δε α

υ λων νο ο ων φυ σις γε ραι ρσ σα τα ι ε ρα

ει σο δι α της Θε ο μη η το ο ρος και

βο α α α α τω χαι ροις πα αμ μα κα ρι ζε

Θε ο το κε α γνη α ει παρ θε νε ε ε ε ε

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις.

Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

***

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Ἦχος Δι-θ

A γι ος Κυ ρι ος ο ο Θε ο ος ημων (δίσ)

A γι ος Κυ ρι ος ο Θε ο ος η μων
υ ψου τε Κυ ρι ον τον Θε ο ον ημων και προ
σκυ νει τε τω υ πο πο δι ω των πο δω ων αυ
τῶ

ὁ β' χορός:
ο τι Α α γι ο ος ε στι

Ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλάριον Γ΄.

Ἦχος Βου-θ

T ι βε ρι α α δος θα α λασ σα συν παι αι
σι Ζε ε βε δαι αι ου Να θα να η ηλ τω
Πε ε τρωτε συν δυ υ σιν α αλλοις πα α λαι και Θω
μαν ει χε ε προς α α γραν οι Χρι στῶ τη η προ
στα α ξει εν δε ξι οι οις χα λα α σαν τες
πλη θος ειλ κο ον ι χθυ υ ων ον Πε τρος γνῶ ῶ
ῶ ῶ προς αυ τον εν η χε το οι οις το τρι ι
τον φα νεις και α αρ τον ε ε δει ξε και
ι ι χθυν ε επ ανθρα α κων

Καὶ τοῦ Μηναίου.

Τῶν Μαθητῶν ὁρώντων σε. Ἦχος Δι-Θ

Τον εν ποι κι λους θαυ μα σιν Ι ι ε ρα αρ χην
α να φα νεν τα δο κι μον ε εν τω κο ο σμω
θει αις ευ φη μη σω μεν με ε λω δι ι ι αις Γρη
γο ρι ο ον φι λε ε ορ τοι ο πως ταις τδ τδ υ προ
σβει ει αις λα βωμεν λυ σι ιν πταισμα α τωων

Θεοτοχίον.

Οτης ζω ης της θει ας και μα α καρ ι ι ας
φθο νη σας μοι της πα λαι εν Πα α ραδει ει σω
εχ θρος ο δο λι ω τα τος και πα νδ υ ρο γος και
της Ε ε δε εμ ε ξο ο ριστον ποι η σας με θα να
τδ υ ται τη ση γεν νη σει ει Παρθε ε νε ε

Εἰς τοὺς Αἴνους.

Ἦχος Πα ρ

Πα σα πνο ο η αι νε σα τω ω το ον Κυ υ
υ ρι ι ι ον αι νει τε τον Κυ ρι ι ον εκ
τω ω ων ου ου ρα α α νων αι νει ει τε α

α αυ το ον εν τοις υ ψι ι ι στοις σοι προ ε

ε πει υ μνοος τω Θε ε ε ω ω

A ι νει ει ει τε α αυ τον πα αν τες οι Α

α αγ γε λοι οι α α αυ του αι νει ει ει ει τε

α αυ τον πασαι αι δυ να α α μει εις α α αυ

του σοι προ ε ε πει υ μνοος τω Θε ε ε ω ω

Στιχηρά Ἀναστάσιμα.

1. **T** ου ποι ησαι εν αυ τοις κρι μα εγγ ραπτον

δο ξα αυ τη ε σται πασι τοις ο σι οισ αυτου

O Σταυ ρον υ πο μει νας και θα να τον και α

να στας εκ των νε κρων παν το δυ να με Κυ ρι ε δο

ξα ζο μεν σου την α να στασιν

2. **A** ι νει τε τον Θε ον εν τοις Α γι οισ αυ

του αι νει τε αυ τον εν στε ρε ω μα τι

της δυ να με ως αυ του

E ν τω Σταυ ρω σου Χρι στε της αρχαι αι ας κα τα

ρας η λευ θε ρωσας η μας και εν τω θα να τω σου
τον την φυ σιν η μω ων τυ ραν νη σαν τα δι α βο
λον κα τηρ γη σας εν δε τη ε γερ σει σου χα ρας τα
πα αν τα ε πλη ρωσας δι ο βο ω με εν σοι ο
α να στας εκ των νε κρων Κυ ρι ε δο ξα σοι

3. **Χ** **Α** ι νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να στει
αις αυ του αι νει τε αυ τον κα τα το πλη θος
της με γα λω συ νησ αυ του

Τ ω σω Σταυρω Χρι στε Σω τηρ ο δη γησον η μας
ε πι ι την α λη θει αν σου και ρυ υσαι η μας των
πα γι δων του εχ θρου ο α να στας εκ των νε κρων
α να στησον η μας πε στον τας τη α μαρ τι ι α
εκ τει νας την χει ρα σου φι λα ανθρωπε Κυ ρι ε τη
πρε σβει α των Α γι ων σου

4. **Χ** **Α** ι νει τε αυ τον εν η χω σαλ πι γγος
αι νει τε αυ τον εν ψα λτη ρι ω και κι θα ρα

Tων πατριων σου κολπων μη χωρισθεις μονογε
 νεες λογε του Θεου ηλθες επι γης διαφι
 λανθρωπιαν ανθρωπος γενομενος ατρεεπτως
 και Σταυρον και θανατον υπεινας σαρκιο α
 παθης τη Θεοτητι αναστας δε εκ νεκρων αθα
 νασιαν παρεσχες τω γενει των ανθρωπων ως
 μονος παντοδυναμος

Καὶ τοῦ Ἁγίου Στιχηρὰ Προσόμοια, γ' εἰς δ'.

Ἦχος πλ. α'. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Στίχ. ε'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῶ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργάνῳ.

Χαίροις θεολογίαις σαφῶς, ἱερωτάταις ἱερῶς σεμνυνόμενος· ὁ στῦλος τῆς Ἐκκλησίας· ἡ τῶν δογμάτων κρηπίς· τὸ τοῦ Παρακλήτου θεῖον ὄργανον· ὁ νοῦς ὁ οὐράνιος· ἡ κιθάρα τοῦ Πνεύματος· ποιμὴν ὁ μέγας, καὶ Χριστοῦ Ἀρχιποίμενος, θρέμμα γνήσιον, καὶ ἄρνιον πραότατον· κρήνη ἀναβλυστάνουσα, δογμάτων τὰ νάματα, καὶ ἰαμάτων τὰ ρεῖθρα, ἱερομύστα Γρηγόριε· Χριστὸν ἐκδυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. ς'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Χαίροις θεολογίαις σαφῶς, ...

Στίχ. ζ'. Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν, καὶ ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου σύνεσιν.

Χαίροις Ἱεραρχῶν καλλονή· τῶν ἀρετῶν τὸ διαυγές καταγώγιον· ἡ στάθμη τῆς Ἐκκλησίας· ἱερωσύνης κανὼν· ποταμὸς ναμάτων θείων ἔμπλεως, ἐξ ὧν καταρδεύεται, ἡ ὑφήλιος ἅπασα, πρὸς εὐκαρπίαν, ψυχικὴν καὶ σωτήριον, καὶ αἰρέσεων, ἀποπλύνεται βόρβορος. Ἄνθρωπε ἐπουράνιε, ἐπίγειε ἄγγελε, στόμα τὸν νόμον τὸν θεῖον, ἐμμελετήσαν Γρηγόριε, Θεοῦ κληρονόμε, τοῦ παρέχοντος τῷ κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. η'. Στόμα δικαίου μελετήσει σοφίαν, καὶ γλῶσσα αὐτοῦ λαλήσει κρίσιν.

Ὅμβροις σῶν ἱερῶν προσευχῶν, λίμνην ἐξήρανάς ποτε μάχης πρόξενον· καὶ ρεῖθρον τῇ δενδρωθείσῃ, ῥάβδῳ ἀτάκτως σοφέ, ἐπικλύζον εἴργεις θεία χάριτι· βωμοὺς κατηδάφισας, τῶν δαιμόνων Γρηγόριε· τῆς ἀπιστίας, τὸν χειμῶνα διέλυσας, θερμοτάταις σου, πρὸς Θεὸν παρακλήσεσι· θαύμασιν ἐβεβαίωσας, ψυχὰς καὶ προσήγαγες, τῷ Εὐεργέτῃ τῶν ὄλων, παρ' οὗ τὸν ἄξιον εἵληφας, μισθόν· ὃν δυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. Ἑωθινὸν Γ'.

Ἦχος Πα.

Πα

ιε ε Δο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και Υι υι ω και Α

γι ι ω Πνε ευ μα α α τι

Μ

ε τα την εις Α α α δου ου κα θο ο δο ον

και την εκ νε κρων α να α στα α α σιν α

θυ μου ντε ες ως ει ει κο ο ο ο ος ε πι ι

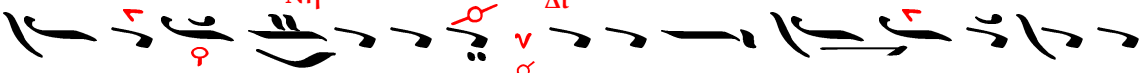

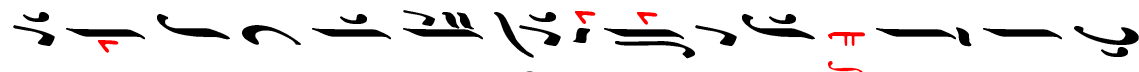

τω ω χω ρι σμω ω ω ω ω Σου ου Χρι στε ε

οι οι οι μα α θη η η ται προς ερ γα σι ι

ι ι α α αν ε ε τρα α α α πη η η η σαν

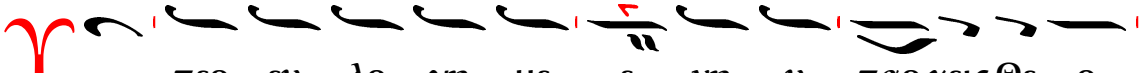

και πα α α λιν πλοι οι οι οι α και αι δι ι κτυ υ

υ υ α και α α γρα ου ου δα α α μου αλ

 λα συ υ Σω ω ω τερ ε ε μ φα νι ι σθεις ως Δε σπο

 της πα α αν των δε ξι οι οισ τα α δι κτυ υ α

 κε λε ε ε ευ ει εις βα α α λειν και ην ο

 λο γος ε ε ερ γο ον ε ε ευ θυς και πλη η η

 η η η η η η η η η η θο ος των ι χθυ υ

 ω ων πο ο ο λυ και δει ει ει ει πνο ον ξε

 ε ε νον ε τοι οι μον ε ε ε ε ε ε ε εν

 γη η η ου με τα σχο ο ο ον τω ων το τε

 σου ου ου των μα α θη η η των και η μας

 νουν νο η η τως κα τα ξι ι ω σο ο ον ε ε εν

 τρυ υ φη η ησαι φι λαν θρω ω ω πε Κυ υ υ

 ρι ι ι ε

Καὶ νῦν...

Ἦχος Δι-θ

 περ ευ λο γη με ε νη υ παρ χεις θε ο

 το κε Παρ θε ε ε νε δι α γαρ τσ εκ σθ

σαρκω θε εν τος ^Δ ο α δης ηχ μα λω τι ζαι ο Α
 δαμ α να κε κληται ^θ η κα τα ρα νε νε ε κρω
 ται η Ευ α η λευ θε ρω ται ^θ ο θα να τος τε
 θα να α τω ται και η μεις ε ζω ο ποι η θη μεν ^θ δι
 ο α νυ μνην τες βο ω ω μεν ^Δ ευ λο γη τος Χρι
 σος ο Θε ος η μων ο ου τως ευ δο κη σας δο ο
 ο ξα σοι ^Δ

***

Και εὐθὺς ψάλλεται εἰς τὸν ἦχον τῆς Κυριακῆς

Η ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

Δοξολογία Μανουήλ Πρωτοψάλτου.

Ἦχος ^Δ Βου ^Σ

^Δ ο ο ξα σοι τω δει ξαντι το φως ^Δ δο ξα εν υ
 ψιστοις Θε ω και ε πι γης ει ρη η νη εν αν θρωποις ευ
 δο κι ι α ^θ
^Υ μνου ου μεν σε ευ λο γου μεν σε ^Δ προ σκυ
 νου μεν σε δο ξο λο γου μεν σε ευ χα ρι στου μεν σοι ^Δ
 δι α την με γα α λην σου δο ο ξαν ^θ

Κυριε Βασιλευε που ρα νιε Θεε Πατερ
παντοκρατορ Κυριε Υιε μονογενης Ι
ησου Χριστε και Αγιον Πνευμα

Κυριε Θεος ο αμνος του Θεου ο Υι
ος του Πατρος ο αιρωντην αμαρτιαν του
κοσμου ελεησον ημας ο αιρωντας α
μαρτιαν του κοσμου

Προσδεξαιτην δεησιν ημων οκαθημε
νος εκ δεξιων του Πατρος και ελεησον ημα
ς

Οτι συ ει μονος Αγιος Συ ει ειμονος Κυ
ριος Ιησους Χριστος εις δοξαν Θεου Πατρος α
μη ην

Καθεκαστην ημεραν ελογησω Σε και αι
νεεσω το ονομα σου εις τον αιωνα και εις
τον αιωνα του αιωνος

Κ α τα ξι ι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα
τα αυ τη α να μαρ τη τους φυ λα χθη ναι η μα ας

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των πα τε ε
ρων η μων και αι νε το ον και δε δο ξα σμε ε νον το
ο νο μα σου εις τους αι ω νας α μη ην

Γ ε ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ η
μας κα θα περ ηλ πι σα μεν ε πι σε ε

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ε δι δα ξο ον με τα
δι και ω μα τα α σου (τρεις)

Κ υ ρι ε κα τα φυ γη ε γεν νη η θης η μιν εν
γε νε α και γε νε α ε γω ει πα Κυ ρι ι ε
ε λε η σο ον με ι α σαι την ψυ χη ην μου ο τι
η μαρ το ον σοι

Κ υ ρι ε προς σε κα τε ε φυ γον δι δα ξο ον
με του ποι ειν το θε λη μα α σου ο τι συ ει ει
ο Θε ο ο σμου

Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω φω

τι σου ο ψο με θα φω ως

Π α ρα τεινον το ε λε ο ος σου τοις γι νω

σκου σι ι σε

Α γι ος ο Θε ος Α γι ος Ι σχυ ρος Α γι

ος α θα να τος ε λε η σον η μα ας (τρεις)

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα

τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ωνων α μη ην

Α γι ος α θα να τος ε λε η σον η μα ας

Ἀσματικόν.

Α α γι ο ος ο Θε ε ε ο ος Α α γι

ο ος Ι σχυ υ υ ρο ος Α α γι ι ος Α α θα α

α α να α α α τος ε ε λε η σο ον η η μα α

α α ασ

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Σ η μερον σω τη ρι α τω κο σμω γε γονεν
α σωμεντω α να σταν τι εκ τα αφου και αρ χη γω της
ζω ης ημων κα θε λων γαρ τω θα να α τω τον θα
να τον το νι κος ε δω κεν η μι ιν και το με γα ε λε
ο ο ο ο ος

*****

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Ὁ διάκονος τὰ εἰρηνικὰ

Τὰ ἕξαπλᾶ.

Ἦχος πλᾶ Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον
Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον
Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον
Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον
Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον
Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον

Τὰ Ἄγιορείτικα (καταγραφή Μελετίου Συκιώτου).

Ἦχος πλ' Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^ν_{δρ}

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον ^θ_γ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον ^Δ_{δρ}

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον ^{Πα}_υ^ι

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον ^{Νη ρ}_θ^γ

Κυ υ υ ρι ε Ε λε ε ε ε ε η η η σον ^ν_{δρ}

Ἀθανασίου Καραμάνη.

Ἦχος πλ' Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^ν_{δρ}

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η σον ^θ_γ

Κυ ρι ε Ε ε λε η σον ^Δ_{δρ}

Κυ ρι ε Ε λε η σον ^Γ_ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον ^π_ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^ν_{δρ}

Εἰς τὰ Εἰρηνικά, Κύριε Ἐλέησον.
Ἰωάννου Β. Ἀρβανίτη.

Ἦχος πλ' Νη ρ

Νη Μ Νη
Κυ ρι ε Ε ε λε ε η η σον

Νη
Κυ ρι ε Ε λε ε η η σον

Νη
Κυ ρι ε Ε λε ε η η σον

Δι
Κυ ρι ε Ε λε ε η η σον

Νη
Κυ ρι ε Ε λε ε η η σον

Νη
Κυ ρι ε Ε λε ε η η σον

Σοι Κυ ρι ι ε

(Ἐτονίσθησαν πρὸ πολλῶν ἐτῶν, ἐγράφησαν ἐνταῦθα κβ' Ἰουλ βιθ' Ἰ. Ἀ.)

ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἀντίφωνον Α'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς ρβ' (102).

Ἦχος Δι - θ

Στίχ. α'. Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Στίχ. β'. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σωσον η μας

Δ

Στίχ. γ'. Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Τ α ι ς π ρ ε σ β ε ι α ι ς τ η ς Θ ε ο τ ο κ ο υ Σ ω τ ε ε ε ρ

σωσον η μας

Δ

Στίχ. δ'. Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ.

Τ α ι ς π ρ ε σ β ε ι α ι ς τ η ς Θ ε ο τ ο κ ο υ Σ ω τ ε ε ε ρ

σωσον η μας

Δ

Δόξα. Καὶ νῦν.

Τ α ι ς π ρ ε σ β ε ι α ι ς τ η ς Θ ε ο τ ο ο κ ο υ Σ ω τ ε ρ σω

σον η μα α ς

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς ρμε' (145).

Στίχ. α'. Αἶνει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου· φαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχῳ.

Σ ω σ ο ν η μ α α ς γ ι ε ε θ ε ο υ ο α ν α

ς α ς ε κ ν ε κ ρ ω ν ψ α λ λ ο ν τ α ς σ ο ι α λ λ η λ ς ς ι

α

Στίχ. β'. Μακάριος, οὗ ὁ Θεὸς Ἰακώβ βοηθὸς αὐτοῦ, ἡ ἐλπίς αὐτοῦ ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτοῦ.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να
 ςας εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη λθ ς ι
 α

Στίχ. γ. Τὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να
 ςας εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη λθ ς ι
 α

Στίχ. δ. Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ Θεός σου, Σιών, εἰς γενεάν καὶ γενεάν.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να
 ςας εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη λθ ς ι
 α

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κ αι νυν και α ει καιεις τς αι ω νας των αι ω
 νων α μην

Ο Μο νο γε νης Υι ος και Λο γος τθ Θε ου α
 θα νατος υ πα αρχων και κα τα δε ξα με νος
 δι α την η με τε ραν σω τη ρι αν σαρκω θη

ναι εκ της α γι ας Θε ο το ο κου και α ει
 παρ θε ν8 Μα ρι ι ας α τρε πτωσ ε ναν θρω πη
 σας σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε ος θα να τω
 θα να τον πα τη η σας εις ων της α γι ας Τρι
 α α α δος συν δο ξα ζο ο μενος τω Πα τρι
 και τω Α γι ω Πνε ευ μα τι σω σον η μα α
 ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
 καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
 Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...
 Ἀντίφωνον Γ΄. Ψαλμὸς ριζ' (117).

Ἦχος Δι-Θ.

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Το φαι δρον της Α να στα σε ως κη ρυ γμα εκ του
 Αγ γε λου μα θουσαι αι του Κυ ρι ου μα θη τρι αι
 και την προ γο νι κην α πο φα σιν α πορ ρι ι ψα
 σαι τοις Α πο στο λοις και χω μεναι ε λε γον ε σκυ
 λευ ται ο θα να τος η γερ θη Χρι στος ο Θε ος δω

ρου με νος τω κο σμωτο με γα ε λε ος Δ

Στίχ. β΄. Είπάτωσαν δὴ πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Το φαι δρον της Α να στα σε ως κη ρυ γμα εκ του

Αγ γε λου μα θουσαι αι του Κυ ρι ου μα θη τρι αι ε

και την προ γο νι κην α πο φα σιν α πορ ρι ι ψα

σαι τοις Α πο στο λοις καυ χω με ναι ε λε γον ε ε σκυ

λευ ται ο θα να τος η γερ θη Χρι στος ο Θε ος δω

ρου με νος τω κο σμωτο με γα ε λε ος Δ

Στίχ. γ΄. Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος· ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

Το φαι δρον της Α να στα σε ως κη ρυ γμα εκ του

Αγ γε λου μα θουσαι αι του Κυ ρι ου μα θη τρι αι ε

και την προ γο νι κην α πο φα σιν α πορ ρι ι ψα

σαι τοις Α πο στο λοις καυ χω με ναι ε λε γον ε ε σκυ

λευ ται ο θα να τος η γερ θη Χρι στος ο Θε ος δω

ρου με νος τω κο σμω Δ το με γα ε λε ο ο

ος Δ

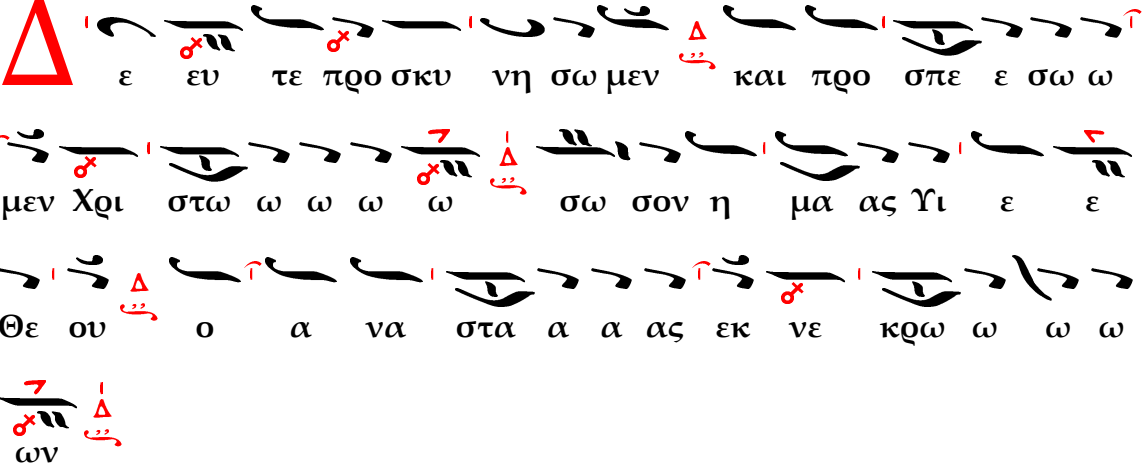
***

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

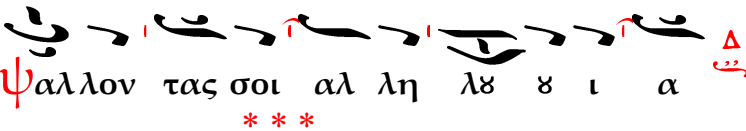
Εισοδικόν. Ἦχος β΄.

(Ἐὰν εἰσοδεύουν πολλοὶ ἱερεῖς, φάλλουν αὐτοὶ τὸ εἰσοδικόν).

Ἦχος Δι-Θ

 ε ευ τε προ σκυ νη σω μεν και προ σπε ε σω ω
 μεν Χρι στω ω ω ω ω σω στον η μα ας Υι ε ε
 Θε ου ο α να στα α α ας εκ νε κρω ω ω ω
 ων

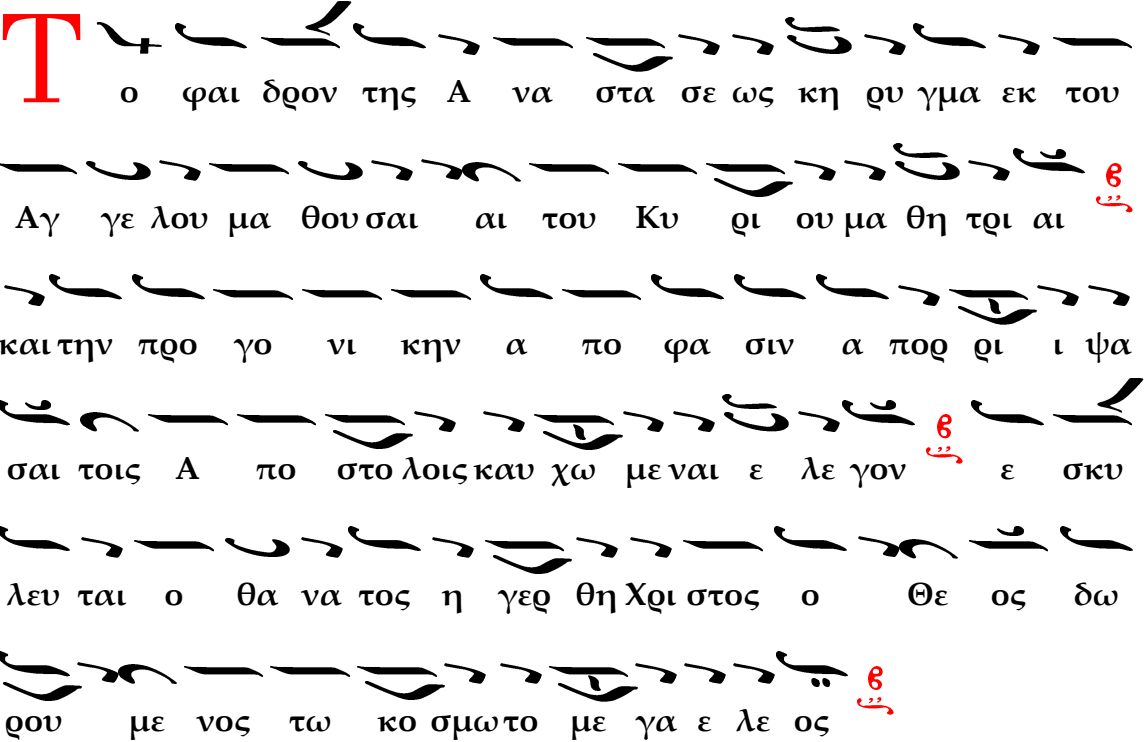
ὁ β' χορός:

 Ψαλλον τας σοι αλ λη λυ ρ ι α
 ***

Τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον.

(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλείτουργον)

Ἦχος Δι-Θ

 Το φαι δρον της Α να στα σε ως κη ρυ γμα εκ του
 Αγ γε λου μα θουσαι αι του Κυ ρι ου μα θη τρι αι
 και την προ γο νι κην α πο φα σιν α πορ ρι ι ψα
 σαι τοις Α πο στο λοις και χω μεναι ε λε γον ε σκυ
 λευ ται ο θα να τος η γερ θη Χρι στος ο Θε ος δω
 ρου με νος τω κο σμω το με γα ε λε ος

Τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου.

Ἦχος πδζ Γα ρ

Ε^{Γα} ν προ σευ χαις γρη γο ρων ταις των θαν μα των ερ γα
 σι αις εγκαρ τε ρων^{Νη} ε πω νυ μι αν ε κτη σω τα
 κα το ορ θω μα α τα^{Μ Γα} αλ λα προ σβευ ε Χρι στω τω
 Θε ω Πα τερ Γρη γο ρι ι ε^{Νη} φω τι σαι τας ψυ χας η
 μων μη πο τε υ πνω σω μεν εν α μαρ τι αις ει εις θα
 να α τον^{Μ Γα}

Εἶτα τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.

Ἀπολυτίκιον Ἁγίου Νικολάου τοῦ Πλανᾶ.

Τῆς ἐρήμου πολίτης. Ἦχος ς Πα ρ

Τ^{Πα} ας του πλα νᾶ πα γι δας εκ φυ γων ι ε ρω τα
 τε^{Α δζ} α πλα νως ε πο ρευ θης^{Α δζ} δι α βι ι 8 πα τηρ η
 μων^{Π ρ} Νι κο λα ε α οι δι με Πλα να^{Α δζ} ου ρα νι α χα
 ρι σμα τα λα βων^{Π ρ} α γρυ πνι αις και νη στει ει αις
 ι ε ρο ρ γων ο σι ως τω Κυ ρι ω σθ^{Π ρ} ο ον περ κα θι
 κε τευ ων εκ τε νως^{Α δζ} Να α ξι ον ι ε ρα τευ μα^{Α δζ}
 προ σβευ ε δω ρη θη ναι και η μιν το θει ον ε ε λε ε

ος
π
9

Ἀπολυτίκιον ἕτερον Ἁγίων Τεσσαράκοντα Μαρτύρων.

Θείας πίστεως. Ἦχος Γα ϕ

Η Γα Νη Γα ϕ
ει ω Πνε ευ μα τι συγ κρο τη θεν τες ρη δη μος
Νη Γα Πα
ω ω φθη τε τρο παι ο φο ρος Α θλο φο ο ροι Χρι
Νη π
στς ς τεσ σα α ρα κο ον τα δι α πυ ρος γαρ και υ
Γα ρ Πα
υ δα τος εν δο ξοι δο κι μα σθεν τες λαμ πρω ως ε
Γα π
δο ο ξα σθη η τε αλλ αι τη σα σθε Τρι α δα την υ περ
ρ ρ
ου σι ον δω ρη σα σθαι η μιν το με γα ε ε
λε ος

Ἀπολυτίκιον Ἁγίων Ἀναργύρων

Ἦχος πδ Γα ρ

Α Γα
γι οι Α ναρ γυ ροι και αι θα αυ μα του ρ
Νη ρ
γοι ε πι σκε ε ψα σθε τας ασ θε νει ας η
Γα Δ ρ
μων δω ρε αν ε λα βε τε δω ρε α αν δο ο
ρ ρ
τε η μιν

Κοντάκιον τῶν Εἰσοδίων τῆς Θεοτόκου.

(ἀπὸ ἡ ἕως κέ' πλὴν τῆς κ' Νοεμβρίου).

(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλειτουργῶν)

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ. Ἦχος Δι-Θ

Ο κα θα ρω τα α τος να ος τσ Σω τη ρος η
πο λυ τι μη η τος πα στας και Παρ θε νος το ι ε
ρον θη σαυ ρι σμα της δο ξης τσ Θε ου ση με ρον
ει σα γε ε ται εν τω οι κω Κυ ρι ου την χα ριν
συν ει σα γσ σα την εν πνευ μα τι θει ω ην
α νυ μνσ σιν Α γγε λοι Θε σ αυ τη υ παρ χει σκη
νη ε πσ ρα νι ο ο ος

***

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Ἦχος Δι-Θ

Α α γι ι ο ο ος ο ο ο Θε ο ο ο ος
α α γι ι ο ο ος ι ι ι σχυ ρο ο ο ος α
α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η σο ο
ον η μα ας

Τό τρίτον.

Α γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ος α γι ος ι σχυ ρο ο ο ο ος

α α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η

σο ο ον η μα ας

Δ ο ξα Πα τρι και Γι ω και α γι ω Πνε ευ μα

τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω ναστωναι ω

νων α μην

Α α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε

η σο ο ον η μα ας

Δ υ να α α μισ Α γι ος ο Θε ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος α γι ος

ι σχυ ρο ο ο ο ος α α α α α α

α α α α γι ι ι ος α θα α να α α το ο

ο ος ε λε ε η η σον η η μα ας

Δύναμις τοῦ βήματος.

Ἦχος Δι-θ

A α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο
 ο ος ο ο ο ο ο ο Θε ε ο ο ο ο ο

ος

A α α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο
 ο ος ι ι ι ι ι ι σχυ υ ρο ο ο ο ο

ος

A α α α α α γι ι ι α α γι
 ι ι ος Α α α α θα α α α α α α
 α α α α α α α α α α α α να το
 ο ο ο ο ο ο ος

E ε ε ε λε ε ε η σο ο ο ο ο ο
 ον η η μα ας

Δύναμις, τό συνειθισμένον. Ἦχος Δι-θ

Δι
 ε ε Δυ υ υ να α α μι ι ι ι ι ι ι ι
 η ι ι ι ι ι ι ι ις

Ε ^{Δι} ^{Νη} + ^{Δι}
 ε λε ε ε ε η η η ε λε η η σο ο
 ο ο ο ο ο ον η η η μα α α α α α
 α ας ^Θ

***

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Κυριακῆς ΚΑ΄ ἐβδομάδος ἐπιστολῶν.

Προκείμενον καὶ Ἀλληλούϊα τοῦ ἤχου.

Ὁ ἀναγνώστης· Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. Προκείμενον ἤχος δ΄.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ προκείμενον καὶ τὸν στίχον αὐτοῦ.

(Ψαλμὸς ργ΄).

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Στίχ. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· Κύριε ὁ Θεὸς μου, ἐμεγαλύνθησ σφόδρα.

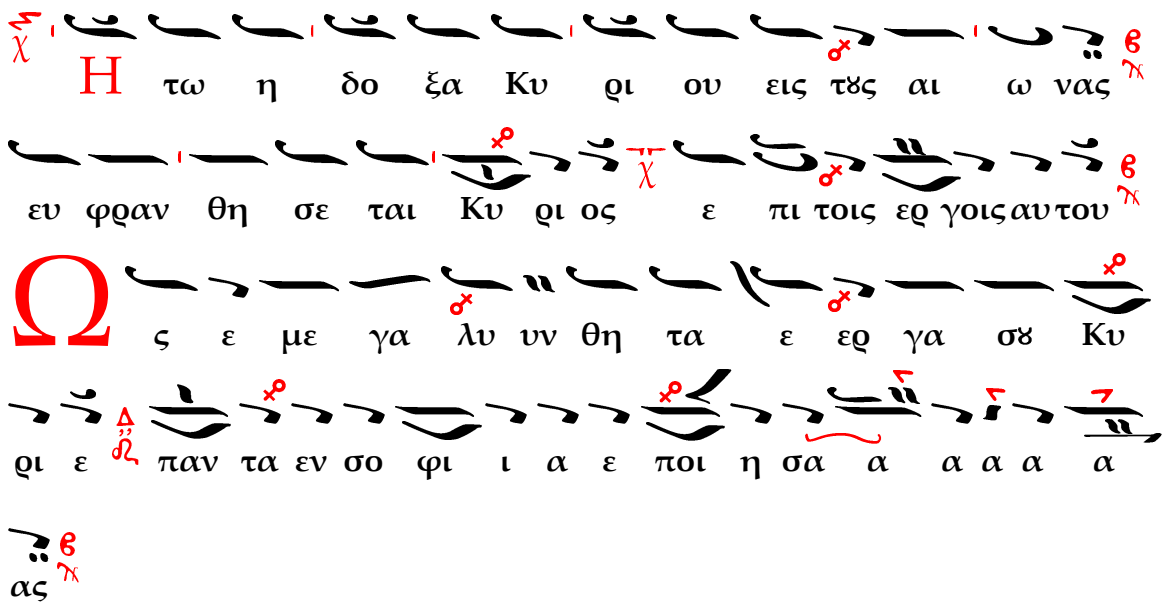
Ἦ ὁ ψάλτης.

Ἦχος ^Δ ^{Βου}

Ω ^Θ ^Χ ^Θ
 ς ε με γα λυ υν θη τα ε ερ γα σα Κυ
 ρι ε ^Δ ^Θ ^Χ ^Θ
 παν τα εν σο φι ι α ε ποι η σας
^Χ ^Θ ^Χ ^Θ
 Ευ λο γει η ψυ χη μ ο τον Κυ υ ρι ον
^Θ ^Χ ^Θ ^Χ ^Θ
 Κυ ρι ε ο Θε ος μ ο ε με γα λυ ν θη σ φο
^Θ ^Χ
 δρα

Ω ^Θ ^Χ ^Θ
 ς ε με γα λυ υν θη τα ε ερ γα σα Κυ
 ρι ε ^Δ ^Θ ^Χ ^Θ
 παν τα εν σο φι ι α ε ποι η σας

Ὁ διάκονος: Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης:

Πρὸς Γαλάτας Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

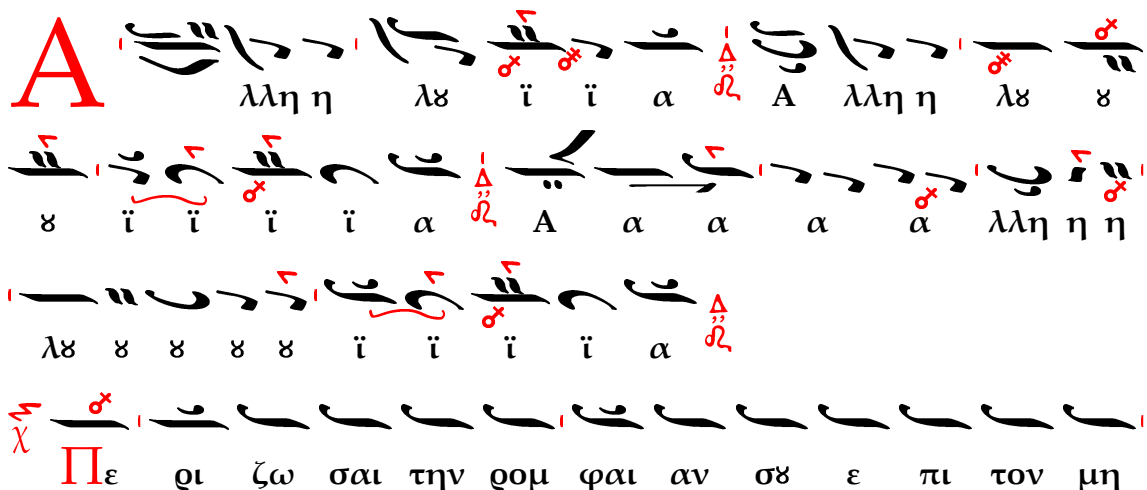
Ὁ διάκονος: Πρόσχωμεν.

(β' 16-20).

Ἀδελφοί, εἰδότες ὅτι οὐ δικαιοῦται ἄνθρωπος ἐξ ἔργων νόμου ἐὰν μὴ διὰ πίστεως Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ ἡμεῖς εἰς Χριστὸν Ἰησοῦν ἐπιστεύσαμεν, ἵνα δικαιωθῶμεν ἐκ πίστεως Χριστοῦ καὶ οὐκ ἐξ ἔργων νόμου, διότι οὐ δικαιωθήσεται ἐξ ἔργων νόμου πᾶσα σὰρξ. Εἰ δὲ ζητοῦντες δικαιωθῆναι ἐν Χριστῷ εὐρέθημεν καὶ αὐτοὶ ἁμαρτωλοί, ἄρα Χριστὸς ἁμαρτίας διάκονος; Μὴ γένοιτο. Εἰ γὰρ ἂ κατέλυσα ταῦτα πάλιν οἰκοδομῶ, παραβάτην ἐμαυτὸν συνίστημι. Ἐγὼ γὰρ διὰ νόμου νόμῳ ἀπέθανον, ἵνα Θεῷ ζήσω. Χριστῷ συνεσταύρωμαι· ζῶ δὲ οὐκέτι ἐγώ, ζῆ δὲ ἐν ἐμοὶ Χριστός· ὃ δὲ νῦν ζῶ ἐν σαρκί, ἐν πίστει ζῶ τῇ τοῦ υἱοῦ τοῦ Θεοῦ τοῦ ἀγαπήσαντός με καὶ παραδόντος ἑαυτὸν ὑπὲρ ἐμοῦ.

Ἀλληλούϊα (γ). Ἦχος δ'. (Ψαλμὸς μδ').

Ἦχος Δι

ρον σδ δυνα τε τη ω ραι ο τη τι σδ και τω

κα α α αλ λει ει ει σδ

A λλη η λθ ι ι α A λλη η λθ θ

θ ι ι ι ι α A α α α α λλη η η

λθ θ θ θ θ ι ι ι ι α

Eν τει νον και κα τευ ο δθ και βα σι λευ ε

ε νε κεν α λη θει ας και πρα ο τη τος και

δι και αι ο συ υ υ νης

A λλη η λθ ι ι α A λλη η λθ θ

θ ι ι ι ι α A α α α α λλη η η

λθ θ θ θ θ ι ι ι ι ι α α α α α α

α α α α α α α α α α α

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Κυριακῆς Θ' Λουκᾶ.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν

(ιβ' 16-21).

Εἶπεν ὁ Κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην· Ἄνθρώπου τινὸς πλουσίου εὐφόρησεν ἡ χώρα· καὶ διελογίζετο ἐν ἑαυτῷ λέγων· τί ποιήσω, ὅτι οὐκ ἔχω ποῦ συνάξω τοὺς καρπούς μου; Καὶ εἶπε· τοῦτο ποιήσω· καθελῶ μου τὰς ἀποθήκας καὶ μείζονας οἰκοδομήσω, καὶ συνάξω ἐκεῖ πάντα τὰ γεννήματά μου καὶ τὰ ἀγαθὰ μου, Καὶ ἐρῶ τῇ ψυχῇ μου· ψυχῆ, ἔχεις πολλὰ ἀγαθὰ

κείμενα εἰς ἔτη πολλά· ἀναπαύου, φάγε, πίε, εὐφραίνου. Εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ Θεός· ἄφρον, ταύτη τῇ νυκτὶ τὴν ψυχὴν σου ἀπαιτοῦσιν ἀπὸ σοῦ· ἃ δὲ ἤτοιμάσας τίνοι ἔσται; Οὕτως ὁ θησαυρίζων ἑαυτῷ καὶ μὴ εἰς Θεὸν πλουτῶν. Ταῦτα λέγων ἐφώνει· Ὁ ἔχων ὦτα ἀκούειν, ἀκουέτω.

Ἦχος ἰζ' Δι' ς

ο ξα α σοι Κυ υ υ υ υ υ ρι ι ι ι
 ι ε ε ε ε δο ο ο ο ο ο ξα α
 σοι οι οι οι

Χερουβικόν. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος ζ' Δι' ς

ι τα Χε ε ρου ου ου ου ου ου ου ου
 Χε ε ρου βι ι ι ι ι ι ι ι μι μν στι κως
 ει κο ο νι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
 ζο ο ει ει κο νι ζο ον τε ε ε ε ε ε ες
 και αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι τη η
 η η η η η η η η η η η ζω ω ω ω
 ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ο ο ποι
 οι οι οι οι οι οι οι οι οι ζω ο ποι ω ω
 ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

T^M αἰς α ἀγ γε ε λι ι ι αγ γε λι και αι
 Πα αἰ αἰ αἰ αἰ αἰ αἰς^{Δι} α ο ρα τως δο ρυ φο ρου με
 νον τα α α α ξε ε ε σι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ν^{Δι}
 Αλ λη λου ου ου ου ι ι ι α α α α α α
 α α α α α α α α α α α α α α^{Δι}

Ἐκ τοῦ Ταμείου Ἀνθολογίας Θεοδώρου παπα-Παράσχου, Φωκαέως, μετὰ σημάνσεως τῶν ῥυθμικῶν ποδῶν καὶ τῶν ἔλξεων, ὡς καὶ τινων ἄλλων σημείων, παρὰ Ἰωάννου Β. Ἀρβανίτη, μουσικοδιδασκάλου.

ΑΘΗΝΑΙ 2003

Ἐκ τῆς Θείας Λειτουργίας Παναγιώτου Παππᾶ.

Ἦχος **λτος** Βου **ξ**

K^{B8} υ ρι ε Ε λε η σον^{6 7x}
K^{B8} υ ρι ε Ε λε η η σο ον^{6 7x}
K^{Δι} υ ρι ε Ε ε λε η σον^{Δι 2 2}
K^{B8} υ ρι ε Ε λε η σον^{6 7x}
Π^{B8} α ρα σχ8 Κυ ρι ε^{6 7x}
Π^{B8} α ρα α σχ88 Κυ ρι ι ε ε^{6 7x}
Π^{B8} α ρα α σχ8 8 Κυ ρι ι ε^{Δι 2 2}

ἡμέρα κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ
καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ
δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται
τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ
τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ
συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν
προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν
Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.
Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος.
Ἀμήν.

***

ⲉ
ⲗⲭ

Ε ^{ΒⲄ} ⲗⲉ ⲟⲛ ⲉⲓ ⲣⲏ ⲏ ⲛⲏⲥ ⲁⲓ ⲑⲩ ⲥⲓ ⲓ ⲁⲛ ⲁⲓ ⲛⲉ ⲥⲉ

ⲗⲩ
ⲉ
ⲗⲭ

Κ ^{ΒⲄ} ⲁⲓ ⲙⲉ ⲧⲁ ⲧⲥ ⲡⲛⲉⲩ ⲙⲁ ⲧⲟ ⲟⲥ ⲥⲥ ⲁⲓ

Ε ^{Δⲓ} ⲭⲟⲙⲉⲛⲡⲣⲟⲥ ⲧⲟⲛ Ⲙⲩ ⲣⲓ ⲓ ⲓ ⲟⲛ ⲗⲩ

Α ^{Δⲓ} ⲭⲓ ⲟⲛ ⲁⲓ ⲕⲁⲓ ⲧⲓ ⲕⲁⲓ ⲁⲓ ⲁⲓ ⲟⲛ ⲉ
ⲗⲩ

Α ^{ΒⲄ} ⲕⲓ ⲟⲥ Ⲁ ⲕⲓ ⲟⲥ Ⲁ ⲕⲓ ⲟⲥ Ⲙⲩ ⲣⲓ ⲟⲥ ⲥⲁ

ⲃⲁ ⲱⲑ ⲡⲗⲏⲣⲏⲥ ⲟ ⲥ ⲣⲁ ⲛⲟⲥ ⲕⲁⲓ ⲏ ⲕⲏ ⲧⲏⲥ ⲧⲟⲭⲏⲥ ⲥⲥ

ⲱ ⲥⲁⲛ ⲛⲁ ⲉⲛ ⲧⲟⲓⲥ ⲩ ⲫⲓ ⲓ ⲥⲧⲟⲓⲥ ⲉⲩ ⲗⲟ ⲕⲏ ⲙⲉ ⲛⲟⲥ

ⲟ ⲉⲣ ⲭⲟ ⲟ ⲙⲉ ⲛⲟⲥ ⲉⲛ ⲟ ⲛⲟ ⲙⲁ ⲧⲓ Ⲙⲩ ⲣⲓ ⲓ ⲟⲩ ⲁⲓ

ⲱ ⲥⲁⲛ ⲛⲁ ⲟ ⲉⲛ ⲧⲟⲓ ⲟⲓⲥ ⲩ ⲫⲓ ⲓ ⲥⲧⲟⲓⲥ

Α ⲙⲏⲛ ⲉ
ⲗⲩ

Α ⲙⲏ ⲏ ⲏ ⲏ ⲏ ⲏ ⲏ ⲏ ⲗⲩ

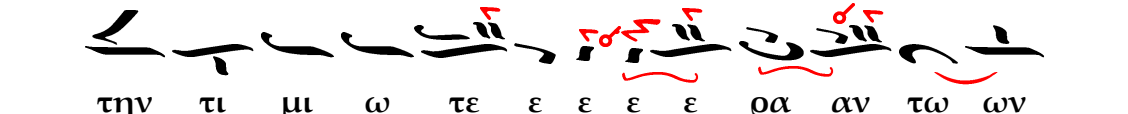

 ε υ υ μ ν θ υ θ μ εν σε ε Ευ λο γ υ θ
 μ εν σοι ευ χα ρι στ υ μ εν Κυ υ ρι ι ι ε και
 δε ο με θα α σ θ ο Θε ος η η η μ ω ν

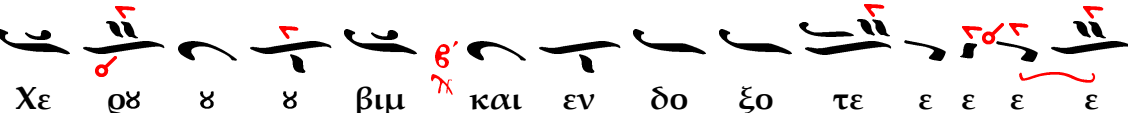
Ἄξιον ἔστιν, Ἰωάννου Ἀρβανίτη.

Ἦχος λ' Βου ξ

 Α ξι ο ν ε ε σι ι ν ω ω σ α α λ η η θ ω ω
 ω ω ω σ μα κα α ρι ι ζει ει ει ν σε ε ε ε
 την Θε ο ο το ο ο ο ο κο ο ο ο ο ν
 την α ει μα α κα α ρι ι σ ο ν και Πα να α
 μω ω μη η η το ο ο ο ο ν και μη η
 τε ε ε ε ε ρα τ υ θ ε ε υ υ υ υ υ υ
 η η η η η μ ω ω ω ω ν

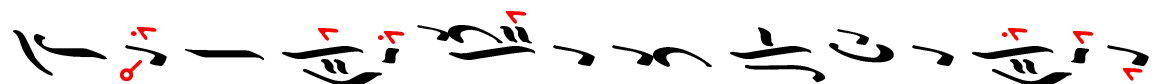

 την τι μι ω τε ε ε ε ε ρα α αν τω ω ν

 την τι μι ω τε ε ε ε ε ρα αν τω ω ν

 Χε ρ υ υ βι μ και εν δο ξο τε ε ε ε ε

 ρα α αν α συ υ γ κ ρι ι ι ι τω ω σ τω ω ν

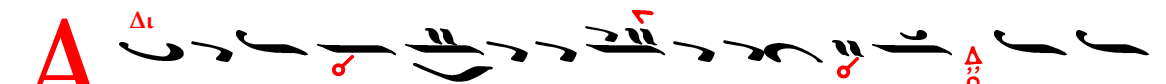

 Σε ε ε ε ε ε ρα α α α φι ι ι ι ι ι μ

 την α δι α φθο ο ο ο ο ο ο ρως Θε ον

 Λο ο ο ο ο ο γο ον τε ε κϛ ϛ ϛ ϛ ϛ

 σα α αν τη ην ο ον τω ως Θε ο ο το ο

 ο κο ο ον σε ε ε ε με γα α λυ υ υ υ

 υ υ νο ο ο ο με ε ε ε ε ε ε ε

 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε εν

(10' Σεπτ. βθ')

Ἄξιον ἔστιν. Γρηγορίου Πρωτοψάλτου. Ἦχος δ'.

Ἦχος Δι

Α ξι ον ε στιν ω ως α α λη η θως μα κα

 ρι ζειν σε την Θε ο το ο ο κον την α ει μα κα

 ρι ι στον και πα να μω μη η τον και μη τε ρα

 του Θε ου ου ου ου η η η η μων την τι μι ω

 τε ε ε ε ρα αν των Χε ρου ου ου βι μι

 και αι ε εν δο ξο ο τε ε ε ρα αν α συγ κρι

 ι ι τω ως τω ω ων Σε ε ρα α α φιμ την α

δι α α φθο ο ο ο ο ρω ω ως Πα Θε ο ο ο ον Λο
 ο ο γο ον τε κου ου ου ουσαν Δι την ο ον τω ως
 Θε ο το ο ο κον σε με ε γα α λυ υ υ υ
 νο ο ο ο με ε ε ε ε εν Δ

Ἄξιον ἐστίν, παρ' ἐμοῦ Ἰωάννου.

Ἦχος Δι

Α ξι ι ον ε ε σιν ω ως α α λη η η
 θω ω ω ως μα κα α ρι ι ι
 ζει ει ει ει εν σε ε την Θε ε ο ο ο το
 ο ο ο ο κον την α α ει μα α κα ρι ι σον
 και αι πα να α μω ω ω μη η η το ο
 ο ο ον και μη τε ε ε ε ε ε ε ρα α α
 τθ Θε ε ς ς ς ς ς η η η η μων
 την τι ι μι ω ω τε ε ε ε ε ρα α
 αν των Χε ρθ ς βι ι ι ι μι και αι ε
 εν δο ξο τε ε ε ε ρα α α αν α συγ

κρι ι ι ι ι ι ι τω ω ως τω ω ω ων Σε
 ε ρα α α φμ ^Δ την α δι ι α α φθο ο
 ο ο ρω ω ω ως ^Δ Θε ο ο ον Λο ο
 ο ο γον τε ε κϛ ϛ σαν ^Δ την ο ο ον
 τω ω ως Θε ο το ο ο ο κο ο ο ο ον ^Δ
 σε ε ε ε ε ε με ε γα λυ υ υ υ υ
 νο ο ο ο με ε ε ε ε ε ε ε
 εν ^Δ

Ἐτονίσθη τῇ κγ' Φεβρ. βί' . I.A.

Ἄξιον ἐστίν, Ἰωάννου Β. Ἀρβανίτη

ἦχος ^Δ Δι

^Δ α ξι ι ον ε ε στι ιν ω ω ω ως α λη
 η θω ω ω ω ως ^{Ζ'} μα κα ρι ι ι ζει
 ει ει ει ν σε την Θε ο ο το ο ο ο κον ^Δ
 τη ην α ει μα α κα α α α α ρι ι ι ι
 στον και αι πα να α μω ω μη η η το ον ^{Ζ'} και

μη τε ε ε ρα α α α τθ Θε ς ς
 ς ς ς η η η η μων τη ην τι μι ω ω
 τε ε ε ραν τω ων Χε ρθ ς βι ι ι ι μι
 και αι εν δο ξο ο τε ε ε ρα α α α αν
 α συγ κρι ι ι τω ω ω ως τωων Σε ε ε
 ρα α α α φιμ τη ην α δι α α φθο ο ο
 ο ο ρω ω ω ω ως Θε ον Λο ο ο
 γον τε κθ ς ς ς ς σα α α αν την ο ον
 τω ως Θε ο ο το ο ο κο ο ο ο ον σε ε
 ε ε ε ε ε με γα λυ υ υ υ υ
 νο ο ο ο με ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε εν

(κγ' Ίουλίου ,αβ'δ' , ΙΑ)

Κοινωνικόν. Ίωάννου τοῦ Κλαδᾶ, Λαμπαδαρίου (ιδ' αἰών).

Ἦχος Δι

Α Δι
 ι νει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει
 Πα
 ει ει ει χει ει ει ει ει ει ει χει ει ει

ει ει ει ει ει χει ει ει ει ει ει ει ει ει τε ε ε
 ε ε ε ε αι νει ει ει τε ε λιε ε ε το ο
 ο ο ο ο ο ο ο ον Κυ υ υ υ υ υ υ υ υ χυ
 υ υ υ υ υ υ υ υ χυ υ υ υ υ υ υ υ υ
 υ υ το ο ο ον κυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
 ρι τον κυ υ ρι ο ο ο ο ο ο ο ο ον εκ των ς
 ς ρα α α α α α α εκ των ς ς ρα α νω ω ζω
 ω ω ω ω ω ω ω χω ω ω ω ζω ω ω ω ω
 ε ε ε εκ τω ω ω εκ τω ω ω ς ς ς ς
 ς ς ς ς ς ς ρα α ε εκ των ς ς ρα
 νω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ε ε ε
 ε ε ε εκ τω ω ω ω ω ω χω ω ω ω ω
 ω χω ω ω ω ζω ω ω ω ω ς ς ς ς ς
 ς ς ς ς χς ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
 ρα α εκ των ς ς ρα νω ω ω ζω ω ω
 λε ε ε ε ε γε ε ε ε ε ε ε ε ε

γα α α α α α α α α α λε ε

ε ε ε ε ε ρα α α α α υε ε ε ε

ε ε ε ε ε υε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ρα α ρα α α α α υε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε υε ε ε ε χε ε ε χε ε ε ε ε ε

βϝ ϝ ϝ ϝ ε ε ε ε ε ε ε ε ε χε ε

ε ε ρα α α α υε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ρα α α α α

α α α α α α λλη η η η η η η

η η η η χη η η η η η η η η η η η η

η η η η η η η η η η η η η η η η

η η λϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ι

ι ι ι ι ι ι α α α ρα α α α α α

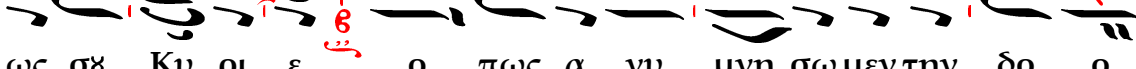

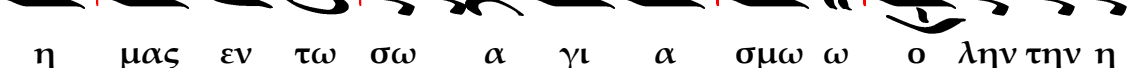
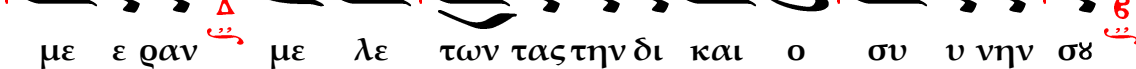
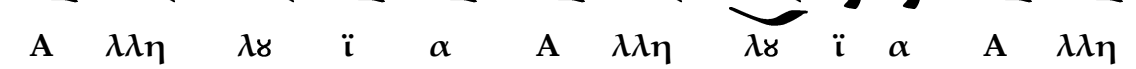
α α α α α α α α λλη η η η η η η η η

η η η η η η η η η η η η η η η η

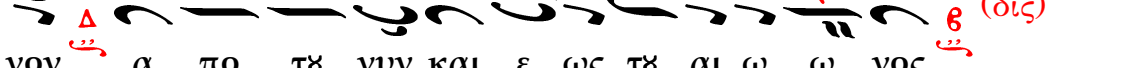
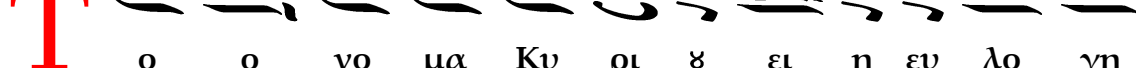

 μεν Πνευ μα ε που ρα νι ον ευ ρο μεν πι ςιν α λη

 θη α δι αι ρε τον Τρι α δα προ σκυ νϛ ϛ ϛ ϛ

 τες αυ τη γαρ η μας ε ε σω σε ε εν

Ἦχος Δι-θ

Πλη ρω θη η τω το στο μα η μων αι νε σε

 ως σϛ Κυ ρι ε ο πως α νυ μνη σω μεν την δο ο

 ξαν σϛ ο τι η ξι ω σας η μας των α

 γι ων σϛ με τας χειν μυ στη ρι ι ι ι ων τη ρη σον

 η μας εν τω σω α γι α σμω ω ο λην την η

 με ε ραν με λε των τας την δι και ο συ υ νην σϛ

 Α λλη λϛ ι α Α λλη λϛ ι α Α λλη

 λϛ ι α α α

Ἦχος Δι-θ

Ει η το ο νο μα Κυ ρι ϛ ευ λο γη με

 νον α πο τϛ νυν και ε ως τϛ αι ω ω νος

Το ο νο μα Κυ ρι ϛ ει η ευ λο γη

με ε ε ε ε νο ο ο ον α πο τϛ νυν και ε ως

τϛ αι ω ω νο ο ος